

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 14 / CC / 29.10.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CC\14CC\

Fitxer 14CC1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió de Cultura

Sessió 14, dimecres 29 d'octubre de 2025

Presidència de l'H. Sr. Joan Ignasi Elena Garcia

Sessió 14 de la CC

La sessió de la Comissió de Cultura (CC) s'obre a ****. Presideix Joan Ignasi Elena Garcia, acompanyat de la vicepresidenta, Carme Renedo i Puig, i del secretari, Ernesto Carrión Sablich. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [Imma Ferret Raventós](#), [Rocio Garcia Pérez](#), [Guillem Mateo Sellas](#) i [Gisela Navarro Fuster](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jordi Bertran](#) i [Luengo](#), [Francesc de Dalmases](#) i [Thió](#) i [Lluís Puig Gordi](#), pel G. P. de Junts; [Raquel Sans Guerra](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#) i [Lorena Roldán Suárez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Manuel Jesús Acosta Elías](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de la Fundació Victoria de los Ángeles davant la Comissió de Cultura per a informar sobre el centenari del naixement de l'artista i del futur de la Fundació (tram. 357-00126/15). Comissió de Cultura. Compareixença.
2. Compareixença d'una representació de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya davant la Comissió de Cultura per a exposar les seves necessitats dins el sector cultural (tram. 357-00261/15). Comissió de Cultura. Compareixença.
3. Compareixença d'una representació del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya davant la Comissió de Cultura per a informar dels projectes "De l'escola al cor" i "Europa Cantat Junior 2026" (tram. 357-00603/15). Comissió de Cultura. Compareixença.
4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Cultura amb la consellera de Cultura sobre el possible trasllat dels murals de Sixena (tram. 354-00158/15). Ester Capella i Farré, juntament amb 1 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
5. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Cultura amb la consellera de Cultura sobre la proposta tècnica del programa de necessitats i usos de la Biblioteca Pública de Tarragona (tram. 354-00217/15). Jordi Bertran i Luengo, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
6. Sol·licitud de compareixença del director del Museu Nacional d'Art de Catalunya davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre el possible trasllat dels murals de Sixena (tram. 356-00879/15). Ester Capella i Farré, juntament amb 1 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
7. Sol·licitud de compareixença de Francesc Canosa Farran davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre la seva recerca i la seva obra sobre Sixena (tram. 356-00880/15). Jordi Bertran i Luengo, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
8. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Orquestra Simfònica del Vallès i la Fundació Òpera a Catalunya davant la Comissió de Cultura perquè informi

sobre els models de descentralització territorial en cultura (tram. 356-00991/15). Jordi Bertran i Luengo, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença del director del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre l'estat de conservació de la pedrera romana del Mèdol, l'espai d'interpretació ubicat a l'àrea de servei annexa i les pedres de rebuig situades a la zona annexa al clot del Mèdol (tram. 356-01030/15). Jordi Bertran i Luengo, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Proposta de resolució sobre la diversitat de veus en la literatura catalana (tram. 250-00487/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb 1 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 206, 38).

11. Proposta de resolució sobre el reconeixement del patrimoni històric de Lleida (tram. 250-00523/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb 4 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 220, 25; esmenes: BOPC 281, 19).

12. Proposta de resolució sobre la governança del patrimoni arqueològic romà de Tàrraco (tram. 250-00529/15). Grup Parlamentari de Junts, juntament amb 1 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 226, 7; esmenes: BOPC 281, 21).

13. Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un decret sobre les actuacions dels grups de foc que participen en les manifestacions festives amb ús d'artificis de pirotècnia (tram. 250-00599/15). Grup Parlamentari de Junts, juntament amb 1 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 249, 16; esmenes: BOPC 295, 3).

14. Proposta de resolució sobre la defensa dels usos i els costums del poble espanyol davant les pràctiques culturals foranes (tram. 250-00603/15). Grup

Parlamentari de VOX en Catalunya, juntament amb 2 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 249, 25).

15. Proposta de resolució sobre la rehabilitació dels edificis socials de l'Ateneu Agrícola i el Centre Agrícola de Sant Sadurní d'Anoia (tram. 250-00616/15). Grup Parlamentari de Junts, juntament amb 2 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 255, 21; esmenes: BOPC 295, 4).

16. Proposta de resolució sobre el compliment de la sentència judicial sobre el retorn de les pintures de Sixena (tram. 250-00617/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, juntament amb 2 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 255, 23).

17. Proposta de resolució sobre l'havanera "El meu avi" (tram. 250-00676/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, juntament amb 2 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 272, 58).

18. Proposta de resolució sobre la preservació dels molins paperers a l'Anoia (tram. 250-00686/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 279, 49; esmenes: BOPC 319, 5).

19. Proposta de resolució sobre la construcció d'una nova biblioteca a Argentona (tram. 250-00706/15). Grup Parlamentari de Junts, juntament amb 2 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 285, 24; esmenes: BOPC 319, 6).

El president

Comencem la comissió.

Compareixences

357-00126/15, 357-00261/15 i 357-00603/15

En principi hi haurà les tres compareixences alhora. Llavors, ells tenen un quart d'hora cadascuna de les tres entitats i els grups cinc minuts per fer la seva intervenció.

Faig una mica de comèdia perquè així poden seure i... *(Veus de fons.)* I per tant començaríem amb les compareixences. La primera és la del representant de la Fundació Victòria dels Àngels, la senyora Helena Mora i el senyor Marc Busquets. No sé com tenen previst fer la intervenció? Primer ell i després... Molt bé. Doncs li dono la paraula al senyor Marc Busquets.

Aleshores, el temps, que en principi és un quart... *(Veus de fons.)* El temps, que és un quart, el poden veure allà. Allà i allà. Perquè... *(Veus de fons.)*

Marc Busquets (director artístic de la Fundació Victoria de los Ángeles)

Comencem, doncs? *(Veus de fons.)*

Il·lustríssims diputats, il·lustríssimes diputades. El 6 de novembre de 2024, fa gairebé un any, vam cloure, oficialment, el centenari de Victòria de los Ángeles al Palau de la Generalitat. Una efemèride que va recordar, reivindicar i posar en valor la figura de la soprano catalana Victòria de los Ángeles tant a nivell nacional com internacional. Una celebració que va començar tot just un any abans, l'1 de novembre de 2023, a la Universitat de Barcelona, casa seva, ja que el seu pare n'era el bidell i ella nasqué allí just un segle abans, l'1 de novembre de 1923.

De pare andalús i mare castellana, vinguts en la primera onada migratòria de la dècada de 1910, ella va saber entendre, estimar i difondre la cultura del seu país, Catalunya, portant la seva música arreu del món durant seixanta anys de carrera, sent aquesta una de les més llargues en el món de la lírica.

Des de la Fundació Victòria de los Ángeles, que porta el seu nom, vam començar a treballar en aquest centenari molts anys abans i, a principis del 23, al Monestir de Pedralbes, a pocs metres d'on va viure la Victòria durant la majoria de la seva vida, vam presentar aquesta celebració marcant els següents objectius. En primer lloc, la consolidació de la figura de Victòria de los Ángeles dins de la cultura del país, com a ambaixadora de la cultura catalana i espanyola.

Segon, el record de la seva vida i carrera, a les ciutats i teatres importants per ella, tant a nivell nacional com internacional.

En tercer lloc, la reivindicació de les diferents facetes de Victòria de los Ángeles, com a artista, però també com a dona pionera, mare, etcètera.

I, finalment, la continuació de la formació i suport al talent jove a través de la seva figura, que és un dels pilars de la mateixa Fundació.

Des de l'inici, amb l'Helena, ens vam plantejar un centenari atípic que unís totes les arts de manera transversal, com feia la pròpia Victòria amb les seves inquietuds artístiques. Penso que la imatge del centenari realitzada per Jordi Labanda així ho va mostrar.

Així, les activitats del centenari van poder sorprendre, sovint, per no tenir una relació directa o òbvia amb la trajectòria de la soprano. Hi va haver mimís i butterflies, però la finalitat primera de tota aquesta efemèride és que es conegués més aquesta coneguda tan desconeguda que sovint va ser Victòria de los Ángeles, perquè ella estigués amb el seu llegat, els seus valors i el seu art, a l'abast de tota la seva ciutadania.

Em congratula dir que s'han complert tots aquests objectius amb escreix, i es podria dir que, durant un any que durà el centenari, en algun lloc del món cada dia hi hagué algun acte que recordava i homenatjava aquesta gran dona.

Es van fer més de cent cinquanta concerts amb el suport directe de la Fundació i molts d'altres de manera espontània. Se li van dedicar nombroses òperes arreu del món, des d'Oviedo a Nova York. Se li van dedicar portades i articles. S'ha publicat una nova biografia i es van realitzar deu exposicions presencials al voltant de la seva figura a llocs com Barcelona, Nova York, Londres, Lied, Madrid, Torroella, Montgrí o Peralada i una de digital realitzada per l'Arxiu Nacional de Catalunya, on està dipositat el seu fons documental, consistent en un mapa digital que recull els programes de 1.357 actuacions.

Però no m'agradaria parlar avui tan sols de xifres que es poden trobar a la memòria del centenari i que són ja públiques, sinó destacar-ne algun dels moments més especials.

Ens vam emocionar quan deu de les millors cantants, totes dones, del moment, es donaven la mà per dedicar-li la *Bachiana* de Villa-Lobos en una gran gala al Gran Teatre Liceu, el seu amor impossible, però que ara és una mica més possible.

I també quinze dels millors artistes nacionals, amics de la Fundació, li van retre un sentit homenatge amb un Teatro de la Zarzuela ple a vessar, en una gala que unia òpera, sarsuela, cançó catalana i espanyola, seguint la seva manera de fer.

Precisament, vam dedicar aquesta música catalana, de la qual fou incomparable ambaixadora, amb música d'amics seus i grans compositors catalans, com són Xavier Montsalvatge, Eduard Toldrà, Frederic Mompou, a més a més d'Enric Granados i Joaquín Rodrigo, al Palau de la Música Catalana. Una gira que va anar per tot el territori amb el suport de la Generalitat.

A través d'aquesta nova biografia amb el títol *Tot semblava tan senzill*, escrita per Pep Gorgori, ens hem enamorat de la figura del pare de Victòria, Bernardo López, el bidell de la universitat, i també hem pogut veure i viure les seves vicissituds en la vida privada, mentre acumulava els èxits més estrepitosos en els escenaris d'arreu del món.

Hem conegut els seus gustos musicals, a més de quaranta recitals i concerts dins del LIFE Victoria, una xifra rècord pel festival, que va estar dedicat als diàlegs possibles i impossibles amb la soprano, on, a més de Schubert o Schumann, vam poder escoltar coses que l'apassionaven i l'inspiraven, com són el *Tristany i Isolda* o l'*Adagietto* de Mahler.

A través d'una gran exposició al Palau Robert, vam descobrir la bonica relació amb la seva gran amiga Alicia de Larrocha, nascudes ambdues a Barcelona el mateix any, una exposició que va viatjar a Nova York.

Vam cosir el cant amb ella en una exposició dels seus vestits al Palau Güell, actualment dipositats al Museu de les Arts Escèniques, on vam descobrir el seu gust per la moda i com li agradava la costura i fer-se els seus propis vestits, alguns dels quals es troben, actualment, exposats al Teatre Real de Madrid.

Mimí, Manón, Cho-Cho-San o Elisabeth han tornat a cantar per ella en funcions dedicades al Liceu, al Teatro Real, la Royal Opera House de Londres, l'Opera de

Oviedo, el Teatro Colón de Buenos Aires o la Metropolitan Opera House de Nova York, entre d'altres. I aquesta mateixa ciutat, Nova York, tan cabdal i estimada per ella, la va recordar durant tot un any, primer dedicant-li *La bohème* a la Metropolitan Opera House i, després, organitzant dues exposicions, una al Cervantes i una altra al Met. I, finalment, amb unes lliçons magistrals sobre cançó catalana i espanyola impartides per la mezzosoprano Nancy Fabiola Herrera a la prestigiosa Juilliard School de Nova York, un curs que queda ja instaurat anualment com a part del llegat d'aquest centenari. I al Carnegie Hall li va dedicar un recital #12.14 d'aquesta celebració i en celebració també del setanta-cinquè aniversari del seu debut allà.

Aquests són només alguns dels resultats, però m'agradaria destacar que aquesta efemèride no és una cosa puntual, una flor nascuda entre les pedres, sinó que és el fruit de la tasca infatigable que des de fa gairebé vint anys porta a terme la fundació que porta el seu nom.

Des de l'inici, quan ens plantejàvem aquest centenari, volíem que, a més a més d'una celebració de la figura d'aquesta gran dona i cantant, servís també per assentar l'activitat de la fundació, que no té altra missió que la de preservar i difondre el seu llegat perquè serveixi d'inspiració i suport al talent jove.

En els propers anys, el nou centre de difusió Victoria de los Ángeles, que s'ubicarà a la Casa Hurtado, una casa modernista cedida per l'Ajuntament de Barcelona a l'Avinguda de Pedralbes, farà que aquesta missió i objectius quedin assentats de manera perenne, com la mateixa Victòria hagués volgut per desig exprés seu.

Sens dubte, aquest any d'activitat imparable ha servit per això, perquè ara la Victòria ja no sigui una coneguda molt desconeguda, sinó que, simplement, sigui coneguda i estimada per les persones del seu país cent dos anys més tard que nasqués.

Així mateix, la tasca de la fundació ha entrat en una fase de consolidació que s'haurà de reforçar en els propers anys, amb projectes com la citada Casa Hurtado o la conversió del festival en una temporada estable de concerts.

Per a tots els que van fer possible aquest centenari, artistes, equip i públic, institucions, benefactors i mecenes, el més sentit agraïment per fer que el llegat d'una de les grans sopranos del segle XX, barcelonina, gran ambaixadora de la cultura catalana i espanyola i dona inigualable, continuï més viu que mai.

Però no m'agradaria acabar sense instar, des d'aquí, a poder seguir comptant amb el vostre suport institucional perquè, a través d'iniciatives com la de la Fundació Victoria de los Ángeles, doncs puguem seguir mantenint i enaltint la cultura i el llegat del nostre país, Catalunya. Que la seva veu segueixi sent escoltada per molts anys més.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara la senyora Helena Mora, endavant.

Helena Mora (presidenta de la Fundació Victoria de los Ángeles)

Il·lustríssimes diputades, il·lustríssims diputats. És un honor poder-me adreçar avui a aquesta cambra en nom de la Fundació Victoria de los Ángeles, una entitat que des de fa gairebé vint anys treballa amb constància i passió per mantenir viu l'esperit i el llegat d'una de les veus més universals que ha donat el nostre país.

Durant aquestes dues dècades, totes i cadascuna de les activitats de la Fundació han tingut un retorn directe i profund a la societat,...

Fitxer 2

...molt per sobre del suport públic rebut. Ho hem fet amb una gestió rigorosa, transparent i amb la convicció que la cultura, i especialment la música, són eines essencials de cohesió, educació i benestar col·lectiu.

En aquests anys hem atorgat unes vuitanta beques a joves talents del cant i del piano, ajudant-los a créixer artísticament i desenvolupar carreres que avui ja són presents als principals escenaris d'Europa.

Hem creat el Cor i l'Orquestra Victoria de los Ángeles, un projecte que dona oportunitats a músics emergents i reflecteix la passió, la disciplina i l'excel·lència que van marcar tota la trajectòria de la nostra estimada Victòria.

Aquest any es compleixen tretze anys del LIFE Victoria, un festival que va néixer com a tal i que amb temps s'ha convertit en un cicle. Ens omple d'orgull saber que aquest cicle s'ha consolidat com un referent dins del circuit europeu, mantenint una

fórmula que segueix fidelment el propòsit fundacional de donar suport al talent jove. Hi passen artistes consagrats, presents als millors teatres del món, al costat de joves intèrprets als quals s'ofereix l'oportunitat de presentar-se també i de formar-se amb grans mestres.

Sense oblidar-nos de les noves tecnologies, retransmetem en *streaming* la majoria d'activitats i concerts, garantint així l'accés lliure i gratuït a totes les persones interessades, alhora que afavorim una difusió més àmplia i accessible en diverses plataformes.

Fa deu anys també es va apostar per la direcció artística jove, oferint l'oportunitat a qui avui és el nostre director artístic, Marc Busquets.

La celebració del Centenari de Victoria de los Ángeles, a més de consolidar el nostre projecte, ha servit per obrir les portes de la Fundació a nivell nacional i internacional, com no podia ser d'una altra manera, ja que la figura de Victòria continua sent un referent dins i fora de casa nostra.

A més de tenir presència i dur a terme activitats en ciutats com Madrid, Sevilla, Bilbao, París, Londres o Buenos Aires, cal destacar la presència actual de la Fundació Victoria de los Ángeles a Nova York, una ciutat que va ser fonamental per la carrera de Victoria de los Ángeles i on, pròximament, s'obrirà una delegació per poder desenvolupar tota l'activitat programada i, alhora, aconseguir recursos econòmics per fer-la possible.

Ens sentim molt orgullosos de ser els responsables del repertori català i espanyol de cant a la prestigiosa escola Juilliard School of Music. El projecte formatiu que duem a terme es veurà beneficiat quan el projecte de Casa Hurtado estigui finalitzat, ja que disposarem d'un espai propi que ens permetrà realitzar diferents intercanvis amb altres entitats i facilitarà el dia a dia i el desenvolupament de la nostra activitat.

Hem seguit la seva estela, la recerca de l'excel·lència artística sempre ha anat de la mà d'un profund compromís social, per això hem fet de la música una eina de cohesió social, portant-la a espais on sovint no s'arriba, hospitals, centres socials, escoles i comunitats vulnerables.

En l'any del centenari del naixement de Victoria de los Ángeles hem organitzat nombroses activitats que han enfortit aquest vincle entre la ciutat i la societat. El Concert per la Pau, iniciatives per reivindicar el paper de la dona a la música, col·laboracions amb entitats que lluiten contra el càncer i amb l'Hospital de Campanya de Santa Anna, demostrant que la música pot ser consol, esperança i un llenguatge a compartir que ens uneix, sempre inspirats per la memòria de Victòria.

Tot això, il·lustríssimes i il·lustríssims diputades i diputats, ha estat possible gràcies a l'esforç constant d'un equip petit però compromès i a la confiança de les institucions que ens han acompanyat.

Ara bé, ens trobem en un moment de creixement i de repte. Aviat, com he dit, obrirem la nostra nova seu a la Casa Hurtado, un espai que ens permetrà ampliar projectes i arribar encara a més persones. Tanmateix, aquest creixement necessita un suport estructural real. No podem continuar depenent d'ajudes públiques, que massa sovint arriben tard i són insuficients. Necessitem també una implicació més decidida del sector privat, que avui es veu frenada per una llei de mecenatge que no afavoreix el patrocini cultural de manera efectiva.

Per això, els demanem, amb tot el respecte, però també amb tota la fermesa, que protegeixin entitats com la nostra, que treballem per fer que la cultura sigui un bé comú, accessible i transformador. Aquesta responsabilitat de preservar i impulsar la cultura és, en última instància, a les seves mans.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies a vostès tots dos per la seva intervenció. I ara té la paraula per l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya, el senyor Martí Carrasco.

Marc Carrasco (president de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya)

Hola, bona tarda, il·lustríssims diputats i il·lustríssimes diputades.

Les músiques i músics professionals residents a Catalunya necessiten de l'existència d'un sindicat que incideixi en les desigualtats laborals i socials del sector

i que sigui capaç de traslladar-les a les institucions per, en un marc de debat i negociació amb elles, es puguin revertir i, per tant, garantir una vida laboral i social digna als músics.

Per tant, és fruit d'aquesta necessitat, que es va crear l'any 1989, l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya, amb músics com Horacio Fumero o Joan Vinyals, entre d'altres, comptant amb Tete Montoliu com a soci número u i president honorífic, l'associació va començar a abordar aquesta tasca. Elaborant, a més a més, una activitat pròpia, que consisteix en el Festival l'Hora del Jazz, la Gala de #6.22 de l'associació i la revista *JazzButlletí*.

A dia d'avui, l'Associació continua al capdavant d'aquestes activitats, i més a nivell sindical, tot i que les activitats també es fan a partir d'aquest prisma, l'Associació forma part de l'Acadèmia Catalana de la Música, ocupant la vicepresidència i la presidència de la Unión de Músicos, federació d'associacions de músics de tota Espanya.

A més a més, també forma part del Pla d'impuls de la Generalitat de Catalunya i del Consell de Cultura de Barcelona. Per exemple, amb el Pla d'impuls de la Generalitat de Catalunya, l'Associació està donant a terme, actualment, el projecte Impulsa Música, que surt d'allà.

I també amb la Unión de Músicos, l'Associació ha col·laborat perquè fa dos anys es publicués la Guia de l'Estatut de l'Artista. Són projectes vitals pel sector, dels quals l'Associació n'ha format part.

El president

Endavant, ara, perquè és que així queda gravat, el senyor Guillem Arnedo.

Guillem Arnedo (coordinador tècnic de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya)

Moltes gràcies, il·lustríssims diputats i diputades. Parlo com a coordinador de l'MJM i també com a president de la Unión de Músicos i vicepresident de l'Acadèmia Catalana de la Música, entitats de les quals, com ja ha explicat el nostre president ara, formem part.

Volia començar aquesta intervenció donant unes quantes dades d'un estudi sociològic sobre la realitat laboral dels músics que vam fer des de la Unión de Músicos en col·laboració amb la Societat d'Artistes, Intèrprets o Executants, l'AIE, en les quals hi ha unes quantes dades que voldria ressaltar, que són bastant significatives de com està el panorama laboral pels músics i músiques de Catalunya i de l'Estat.

Primer, hi ha un cinquanta-set per cent dels músics que viuen de la música que tenen uns ingressos inferiors al salari mínim interprofessional. Dels músics enquestats, un cinquanta-u per cent tocava entre dues i cinc formacions musicals i un vint-i-cinc per cent tocava en més de cinc formacions musicals. És a dir, que la productivitat i la multiplicació de bandes és una cosa bastant significativa i important als músics a l'hora de poder desenvolupar les seves carreres.

De totes les contractacions, el seixanta-nou per cent eren contractacions temporals, és a dir, de bolo, de només alta i baixa el dia del concert. I la mitjana de concerts anuals està entorn dels quaranta concerts.

Amb aquestes dades, el que ens serveix, òbviament, és per donar una radiografia del sector i, òbviament, proposar mesures. Òbviament, com a Unión de Músicos, estem treballant en l'Estatut de l'artista, en el desenvolupament de l'Estatut d'artista.

I de les mesures que s'han aprovat, es poden valorar molt significativament l'atur per a artistes, però cal recordar que són artistes i tècnics contractats laboralment, els autònoms encara no estan dintre. També la compatibilitat, per fi, de l'activitat artística i la percepció de drets de la propietat intel·lectual dels jubilats i dels pensionistes.

Però hi ha matèries encara pendents, de les quals cal destacar el tema dels autònoms. Els autònoms culturals no estan regulats encara, només hi ha una mesura que afecta molt poc, és una cotització híper reduïda. Però, per una banda, falta tenir un sistema de cotització pels autònoms artistes, com ja apuntava l'informe a la subcomissió en el 2017, que es va aprovar per unanimitat al Congrés dels Diputats.

També falta donar una protecció de cessament d'activitat específica pels artistes, igual que tenen els treballadors laborals artistes, els autònoms no en tenen.

I una tercera cosa, que no afecta els músics, però afecta també la resta d'artistes i treballadors de la cultura, perquè la figura del treballador de la cultura en el món artístic no està definida, no està regulada. Avui en dia no hi ha cap mesura de l'Estatut de l'artista que els afecti, perquè no estan contemplats. Els artistes sí, els autors sí, no tots, però alguns hi són, la majoria hi són, però els treballadors de la cultura no hi són.

Què falta també? El tema de les malalties professionals, en concret dels músics. Una cosa com la distonia focal, que és una malaltia pròpia i típica dels músics, no està reconeguda encara com una malaltia professional.

El tema fiscal, l'IRPF, les deduccions. El tema de deduccions i IRPF, tant per treballadors per compte aliena com per treballadors per compte propi, no està regulat, no s'ha pensat res.

I per últim, el Reial decret, del 85, que regula la relació laboral especial d'artistes i tècnics en espectacles públics. Hi va haver una primera reforma el 2022, però encara falta una altra reforma, que està a punt de sortir, i en la qual hi ha un article que és bastant important, que fa referència a la intel·ligència artificial, i que és un punt que després en voldria parlar. Amb la breu intervenció que tenim volem dir moltes coses, esperem poder-les dir totes.

Quins són els reptes que tenim els músics ara mateix? Per una banda, el que acabo d'explicar, l'Estatut de l'artista, tota aquesta sèrie de reformes que, en el fons, són reformes estructurals, no són reformes puntuals, són estructurals perquè el que venen és a donar una regulació específica a un sector específic que no reclama res especial, sinó una regulació que s'ajusti a les prestacions i a les necessitats reals de l'activitat.

Però al sector de la música podem identificar tres problemes concrets. El primer és el problema de la contractació de músics, tenim un forat en la contractació de músics. He portat aquí un article que va sortir a *El País*, va ser al març del 2024, un article que parlava d'una empresa de facturació d'actuacions, que té seu a Barcelona, que tenia una reclamació de dos milions d'euros de la Seguretat Social.

I aquestes empreses de facturació és una cosa que ha anat progressant amb els anys, des dels anys 90, i són empreses que quan un músic necessita una factura

perquè li demanen una factura, ja sigui per un ajuntament o una sala qualsevol, i per ics raons, perquè no és autònom, perquè no ho hauria de ser perquè l'haurien de contractar laboralment, no pot emetre la factura, recorre a una empresa de facturació.

Què fa aquesta empresa de facturació? Aquesta empresa de facturació el contracta laboralment –laboralment– per règim d'artistes, per un dia només, i emet una factura a nom de l'empresa de facturació a qui ha sol·licitat aquesta factura.

Quin és el problema? Per què surten aquests dos milions d'euros a l'article d'*El País*? Perquè, utilitzant una trampa, el que declaren a la Seguretat Social és, algunes d'aquestes empreses, la que surt a *El País* sí que ho fa, declaren el mínim diari. El mínim diari al règim d'artistes són quaranta-quatre euros de cotització, que la seguretat social val uns disset euros, però la factura no és d'aquest import, és de més. La diferència entre l'import de la factura que s'hauria d'haver cotitzat i aquests quaranta-quatre euros són aquests dos milions d'euros.

A l'abril va sortir, del mateix any, va sortir un altre article d'*El País*, la xifra ja havia pujat gairebé a quatre milions. I em sembla que va ser aquest any, o sinó l'any passat, ja havia pujat encara més, no sé si a vuit o una cosa... Avui en dia la xifra d'aquesta empresa és vint-i-vuit milions d'euros que deu a la Seguretat Social.

És una empresa, però n'hi ha, com a mínim, unes deu més. No totes fan les mateixes pràctiques, és a dir, no totes fan exactament la mateixa pràctica, però n'hi ha unes quantes que sí. I això no és una cosa d'aquest any, sinó això fa anys que passa.

Llavors, aquest és un tema que, òbviament, requereix d'un tractament específic, òbviament, a nivell estatal, però també a nivell autonòmic.

Una altra de les problemàtiques més greus que està sortint últimament, de les tres que havia apuntat, és el tema de la intel·ligència artificial. És un tema realment sobrevingut. Jo, sincerament, des de la Unión de Músicos ni la MJM ni l'Acadèmia Catalana, era un tema que fa dos anys controléssim, ni fa un any, perquè el creixement de la intel·ligència artificial ha sigut absolutament exponencial i els usos que s'estan fent.

Quin és el problema pels músics? És a dir, pels músics no és un problema tècnic de la intel·ligència artificial com una eina, el problema és,...

Fitxer 3

...aquesta eina, com s'ha gestat? És a dir, ara tenim moltes eines que fan música amb intel·ligència artificial. D'on han tret aquest repertori? L'han tret d'una bossa que es diu Internet, on portem tota la humanitat, durant anys, posant-hi dades, dades, dades, i aquestes empreses tecnològiques han agafat totes aquestes dades, que les dades musicals estan protegides per la propietat intel·lectual, les han agafat sense consentiment, sense remuneració, sense informació, i les han utilitzat per entrenar els seus models d'intel·ligència artificial generativa, que ara estan produint música. I aquí hi ha un problema, primer problema bàsic, això s'ha fet sense informació, sense consentiment i sense remuneració.

I el segon problema derivat, que de moment podem veure ara, perquè això va evolucionant a una velocitat espantosa i hi ha moltes derivades que no podem controlar, però el segon és que s'està generant repertori amb la intel·ligència artificial i aquest repertori està desplaçant el repertori protegit per la propietat intel·lectual, perquè el repertori generat amb la intel·ligència artificial no té drets de propietat intel·lectual, perquè no està creat per un humà. Llavors, està desplaçant en usos el repertori que sí que està protegit.

I, per una banda, un repertori que ha estat alimentat i creat amb la feina de tots els creadors i intèrprets, perquè això afecta al creador i l'intèrpret en el cas dels músics, ho està fent sense haver demanat permís i sense haver-ho remunerat i, a sobre, està desplaçant i traient la possible remuneració de llocs de contingut dels artistes i dels autors, no?

Llavors, aquest és un problema que cal abordar des de la normativa europea, òbviament, perquè hi ha una directiva europea i un reglament europeu que s'està desenvolupant, i que allà hi ha, òbviament, pressions enormes per part de les tecnològiques i les empreses que utilitzen i fomenten i posseeixen aquestes eines d'intel·ligència artificial generativa, però també a nivell estatal i a nivell autonòmic creiem que hi ha marge per poder regular tot això.

I el tercer repte i el tercer problema que hem detectat en el sector de la música i tenim clar que és un lloc on podem fer incidència molt directa, és el tema de la formació del coneixement.

És a dir, una cosa és la normativa que hem de canviar, l'Estatut de l'artista, l'altra cosa són problemàtiques noves que tenim que requereixen molta informació, com és la intel·ligència artificial, l'altra cosa és la normativa que ja existeix i que ja afecta el dia a dia dels músics i dels artistes, però nosaltres parlem dels músics, en matèria de fiscal, IRPF, IVA, en matèria de Seguretat Social, en matèria laboral, en matèria de propietat intel·lectual, tant si ets un músic treballador per compte aliena, tant si ets un músic autònom, tant si ets un músic que tens una formació constituïda jurídicament, que n'hi ha també.

I és per això que dintre de la taula del pla d'impuls de la Generalitat de la música, hem fet aquest projecte que es diu Impulsa Música per crear una sèrie de guies que serveixin d'aglutinació de tota aquesta informació que s'ha de conèixer i que, si avui en dia algú vol saber que, per exemple, què és l'Estatut de l'Artista, doncs no hi havia cap document fins ara on poguessis veure què és l'Estatut de l'Artista, que s'ha aprovat ja. Hi ha algun fulletó, alguna..., perquè són matèries d'àmbits molt diversos que estan disseminades per lleis diverses. No hi ha un Estatut de l'Artista on comenci..., articuladament, on es parli de tot, sinó que és, el que s'ha aprovat de l'Estatut de l'Artista en matèria de Seguretat Social està a la Llei General de Seguretat Social. El que s'ha aprovat d'IVA està en la llei de l'IVA, de l'IRPF, etcètera, etcètera.

És per això que vam fer aquesta Guia de l'Estatut de l'Artista en col·laboració també amb el Ministeri de Cultura, amb l'AIE, des de la Unió de Músics.

I dintre del pla d'impuls de la música hem fet una sèrie de guies, justament, perquè totes aquestes casuístiques que cal cobrir a nivell legislatiu, en la qual els músics desenvolupem la nostra carrera, com a mínim, estiguin recollides i siguin una font on es pugui recórrer i extreure la informació. No només pels músics, sinó també per tot aquest ecosistema que hi ha al voltant, com són els gestors, perquè els gestors que porten carrera de músics és molt important que tinguin tota aquesta informació, també els contractants, etcètera, etcètera.

I per això hem fet una guia, per quan el músic el contracten laboralment, una guia per quan el músic té una formació constituïda jurídicament, una altra guia per quan el músic és autònom i, per últim, una altra guia perquè quan un músic fa un concert a una sala de concerts, un músic i també una sala de concerts, tingui a mà tota la normativa que cal conèixer a nivell de Seguretat Social, fiscal, de llicències, de permisos, etcètera, etcètera.

Volem seguir amb aquest projecte perquè cal ampliar aquesta informació. Hi ha més casuístiques, per exemple, propietat intel·lectual, saber tot el que s'ha de saber de dret d'autor, dret d'interpretació, també dret de producció, etcètera, etcètera.

I esperem que quan hàgim avançat en totes aquestes matèries, tornar aquí al Parlament a poder parlar amb vostès.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies a vostès per compareixent-se. I ara té, en nom del Secretariat de Corals Infantils, la paraula la senyora Júlia Olivés per explicar els projectes de l'Escola El Cor i Europa Cantat Junior 2026.

Júlia Olivés Ventalló (presidenta del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya)

El peix martell diu: «Jo soc de tots el peix més dissortat. No hi ha un peix clau en tot el mar salat, ni menys un peix mirall o un peix paret o un peix enclusa per picar-hi en fred. Jo ja em conformaria amb un peix dit per deixar-hi estampat un sangtraït. Abans, almenys, tenia un sabatot que aporrinava com un tabalot, però me'l va pescar un pescador brut. Ves, què vols dir-li? Bon profit, ganut.» És un poema de Miquel DescLOT que la veritat és que mai he fet l'esforç com a tal d'aprendre'l. Simplement, sona dins el meu cap perquè quan era petita, a la coral, vam cantar una cançó que havia posat música a aquest poema. I d'això venim a parlar-vos una mica avui.

Però, bé, rebobino un moment. Bona tarda a tothom. Gràcies per convidar-nos a comparèixer avui aquí. La veritat és que és molt agraït sentir-se escoltat pels dirigents polítics del nostre país.

Jo soc la Júlia i avui us parlo en nom de tot l'equip del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, del qual, actualment, soc la coordinadora general, que, com li diem nosaltres, que ve a ser les funcions de presidència.

El Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, que a partir d'ara abreviaré com a SCIC, és una associació que l'any vinent arribarà als seixanta anys. A alguns de vosaltres ja us hem presentat la nostra associació a les reunions que hem tingut individualment abans d'aquesta compareixença, però, si em permeteu, faré algunes pinzellades que ens permetin contextualitzar una mica millor el projecte que venim a presentar, els projectes que venim a presentar.

El SCIC es va fundar l'any 1967, en un context de dictadura, i pel context social i cultural del moment, va esdevenir gairebé una insígnia cultural perquè no hi havia res semblant al país. Parlem d'una època on cantar a la coral i en català era gairebé, o sense gairebé, un gest polític, directament.

La primera trobada de corals, el mateix 1967, va aplegar uns sis-cents cantaires i, el 1997, el SCIC celebrava el seu trentè aniversari ajuntant cinc mil cantaires al Palau Sant Jordi, i en aquests cinc mil hi podeu afegir uns, ben bé, dos mil més, que eren tan petits que no van ser convidats en aquest concert tan gran, però que formaven part de l'associació.

Des de la seva fundació, el SCIC va defensar el cant coral com una eina educativa en tots els aspectes, musical, personal, social, cultural, i així ho ha reflectit sempre la nostra manera de treballar, en equip, fomentant la formació dels professionals que dirigeixen les corals i posant molt d'esforç també en preservar, recuperar i renovar el repertori del nostre país.

Pel camí hem rebut la Creu de Sant Jordi i el Premi Nacional de Cultura fa deu anys, coincidint amb el nostre cinquantè aniversari, cosa que ens honora profundament.

La veritat és que estem orgullosos del SCIC, de la nostra manera de treballar, però avui, i perquè s'entengui millor la naturalesa dels projectes que us venim a presentar, vull posar el focus en una realitat que tampoc podem negar, i és que mai més hem tornat a ser tants com el 1997.

A partir d'aquell moment, va començar una davallada progressiva i sostinguda del nombre de cantaires de les corals fins a arribar a un punt, en el marc dels darrers anys, diguéssim, on podríem considerar que s'ha aturat la davallada i que estem estables dins la gravetat.

Avui en dia el SCIC federa un centenar de corals que representen una mica més de 2.500 cantaires en total. Algunes corals viuen amb prou comoditat, altres lluiten per sobreviure sostenint grupets de tres cantaires, per exemple, és la nostra realitat a dia d'avui. I per acabar-ho d'adobar, la pandèmia, com a tothom, ens va posar una mica entre l'espasa i la paret.

Podríem passar hores analitzant els factors d'aquesta davallada prolongada, nosaltres ho hem fet infinitament. La veritat és que ens falten molts estudis objectius i ens falten recursos per fer aquests estudis, però sí que tenim moltes suposicions i, en tot cas, l'evidència d'un món molt canviant: diversificació i, fins i tot, mercantilització de les activitats extraescolars, modes, canvis en els interessos familiars... Hi ha un cas particular que és molt interessant, que és l'aparició dels ensenyaments musicals reglats, que inclouen assignatures de cant coral. I potser alguns direu, ostres, què més..., tant li fa, no? Si canten...

Bé, sí, els cants corals és cert que eduquen l'oïda, eduquen la veu i alguns ho fan magistralment, però no és ben bé el mateix, perquè el cant coral, amb poques excepcions, perquè n'hi ha, normalment no traspassa les portes..., és una assignatura i no traspassa les portes de l'aula. Però, en canvi, una coral infantil és una formació amb vida pròpia, és un espai educatiu, social, cultural, de lleure.

Els infants participen als assajos cada setmana, però, alhora, la coral infantil participa en el teixit cultural de la població, participa del teixit associatiu, trobant-se amb altres corals, fa concerts, activitats, viatges, sortides... Bé, ja ens entenem.

Sigui com sigui, torno a allò de la pandèmia, que va ser un punt d'inflexió fort i que ens va obligar a analitzar-nos molt i veure quin sentit podíem donar a tota la nostra tasca amb el panorama que teníem. I també vam començar un procés d'imaginar projectes que poguessin revertir aquesta tendència o ajudar-nos a revitalitzar un teixit associatiu que estava molt adolorit en aquell moment.

Si mirem cap endins, veiem que, per una banda, el SCIC, inevitablement, s'ha anat transformant amb món: han canviat els formats de concerts, la dinàmica de les trobades, el perfil dels directors, dels cantaires, de les famílies dels cantaires, molt important. I, com a tot arreu, la digitalització també ens porta un ritme de treball frenètic, la burocratització ens porta molts maldecaps també.

Però en altres coses ens hem mantingut, en tots aquests anys, deliberadament invariables. Ens sentim responsables de seguir vetllant per un projecte musical de qualitat, i això per nosaltres vol dir no casar-nos amb res més que amb allò que ens sembla adequat pel moment i pels infants.

I, per exemple, en els últims quatre anys doncs hem fet propostes d'activitat, des de cantar cançons del circ al Circ Cric, hem fet una cantata de Benjamin Britten a l'Auditori, hem fet un concert multitudinari amb *Xiula* i aquest proper any presentarem un repertori de cançons tradicionals de tot el territori davant de molts cantaires vinguts d'Europa. Ara recuperaré això dels cantaires vinguts d'Europa.

Deia que ens sentim responsables d'un projecte musical de qualitat, un projecte lingüístic de qualitat, el SCIC parla català, i això és així i no pretenem canviar-ho, i vetllem molt també perquè tot el material que canten els infants tingui tanta qualitat musical com lingüística.

I també ens sentim responsables de seguir vetllant per un projecte coral de qualitat, i això requereix projectes cuinats a foc lent, tant per part dels nostres equips de treball com de les corals. Assajos, molts assajos, desplaçaments, reunions, formació... Ens mantenim en la coral analògica, desendollada i de treball perseverant. Una tasca que, a dia d'avui, se sent una mica com un acte de resistència, però la veritat és que no ens mantenim aquí fermes ni per romanticisme ni per immobilisme, sinó que és que ens sembla que estem fent el millor pels infants, i ara que el món comença a exclamar-se del ritme frenètic al que exposem les nostres criatures, doncs sembla que comença a donar-nos la raó.

Aquí faltaria afegir que tot això se sosté, essencialment, per una xarxa de treball voluntari dels directors i directores que en formem part. La dicotomia entre voluntariat, professionalització, bla, bla, donaria per tot una altra compareixença,

però, bé, ara ens podem centrar en que durant aquests seixanta anys el SCIC ha viscut perquè hi havia persones que volien que existís sense rebre res a canvi.

Dit això, doncs, a dia d'avui, que podríem considerar que estem sortint d'aquesta ressaca post-pandèmia i que es percep més optimisme en l'ambient, de la nostra associació em refereixo, aquells projectes que vam imaginar en un moment difícil han anat fent la seva feina, però encara ens en queden dos de molt grossos al davant, que són els que venim a presentar-vos avui.

Si recordeu allò dels cantaires vinguts de tot Europa, doncs bé, fa tres anys ens vam embranchar a presentar-nos candidats per acollir el festival més gran que es fa a nivell europeu de cant coral infantil, és l'Europa Cantat Junior. La nostra candidatura va ser acceptada i aquest estiu...

Fitxer 4

...serà el moment, el celebrem del 12 al 19 de juliol a Girona, i és una empresa que ens fa molta il·lusió i, alhora, no us mentiré, ens aclaparà una mica pel desequilibri entre el volum de feina que això suposa i la nostra dinàmica de treball, com us deia, basada en el voluntariat.

Com amb tot, estem segurs que ens en sortirem per la il·lusió que hi posarem, però, ja que estem aquí, també he de dir que no fa gaire il·lusió que els representants de l'actual Govern hagin considerat que un projecte així no mereix un tracte extraordinari en matèria de subvencions.

Ja ho sabem, avui en dia tots iguals, cap tracte de benefici, però permeteu-nos que ens qüestionem si aquesta objectivitat dissenyada per decidir qui construeix les carreteres es pot aplicar a la cultura així tal qual. Potser resulta que la cultura no es pot objectivar perquè és subjectiva, perquè és la nostra cultura i que els dirigents polítics heu de voler mullar-vos en termes de cultura. Estem una mica cansats de veure administracions bolcades en acollir esdeveniments esportius internacionals, per exemple, però el principal esdeveniment europeu de cant coral infantil ha d'anar

a concurrència pública, amb la inseguretat i la incapacitat de previsió que això suposa.

Com us deia, seguirem amb il·lusió, perquè em sembla que aquest festival serà una gran ocasió de mostrar a Europa la nostra manera de fer, el nostre patrimoni, però també ho fem perquè pensem que un festival així ens ajudarà a revitalitzar l'escena coral local. Si penseu en el famós esperit dels Jocs Olímpics, no?, de Barcelona, tots aquests grans esdeveniments sempre deixen una estela optimista i, bàsicament, per això ens hi vam posar.

Per nosaltres, a aquestes alçades del calendari, el que és important saber ara és, com a mínim, que vosaltres esteu assabentats que això passarà i sereu més que benvinguts si voleu venir a Girona aquest estiu.

L'altre projecte que us presentem avui sorgeix de la voluntat, altre cop, de revitalitzar, com us deia, el panorama coral infantil, però també de preguntar-nos què podem aportar. És a dir, ja sabem què sabem fer nosaltres, sabem fer concerts, trobades, tallers, fins i tot un festival internacional, perquè ja l'hem fet, per cert, fa molts anys, però ja l'hem fet.

Som una xarxa de directors fidels i entregats i agraïts de tot el que ens aporta el SCIC, però què podem aportar nosaltres? Què podem fer perquè tot el país pugui servir-se de seixanta anys d'experiència i tota aquesta tasca musical i cultural?

Ja fa temps que vam dissenyar un projecte que vam titular l'Escola al cor. Aquest projecte neix de la voluntat de fomentar i afavorir que es creïn corals infantils al territori, però d'una manera que no perjudiqui a les corals infantils ja existents, perquè si només ens dediquem a crear corals i corals i anem desmuntant les que ja existeixen, doncs no té massa sentit.

La proposta, doncs, és facilitar un sistema perquè es puguin crear grups corals a les escoles de la mà de l'expertesa de corals existents al territori. És a dir, que entitats que ja gestionen projectes corals extraescolars puguin entrar a les escoles i crear allà petites franquícies del seu projecte coral, que després es relacionaria amb el seu propi de maneres diverses.

Així, com us deia, doncs fomentem la proliferació de grups corals, però no hi ha competència deslleial. A Barcelona potser ni ho notaríem, però si penseu en el poble que té una coral i tres escoles, doncs s'estaria creant, sinó, allà una competència deslleial.

A nivell pràctic, aquest projecte s'executa com un sistema de subvenció decreixent. És a dir, que una subvenció que permet engegar els grups a dintre les escoles sense risc econòmic i anar retirant el finançament a mida que les activitats esdevinguin autònomes perquè ja ingressen prou quotes o el que sigui.

El sistema aquest de subvencions, bàsicament... Subvenció interna, eh?, em refereixo, una dotació econòmica interna. Aquest sistema, bàsicament, s'estructura en càpsules, que estan molt ben compartimentades, de tot allò que es necessita per engegar una coral: un director o directora; un sou per pagar-li, molt important; partitures; un teclat; tasques de gestió... Totes aquestes tasques i materials estan detallades i desglossats i pressupostats de manera que la subvenció que s'atorga a cada lloc es calcula, específicament, segons les necessitats de cada lloc.

Aquest projecte està ja tan detallat perquè, de fet, ens el va comprar l'anterior Direcció General de Cultura Popular i estava llest per entrar als pressupostos del 2024, i això vol dir que està desenvolupat ja amb molt detall. Però, aleshores, no es van aprovar els pressupostos, va caure el Govern, bla, bla, bla, el nostre pa de cada dia.

Aquest projecte, que ens sembla que funciona bé? Sí, i tant. Que podria ser d'una altra manera? També. I això ara no voldria que soni com allò de «si no le gustan mis principios tengo otros». No, bàsicament, és que respon a un lloc i un moment nostre i del Govern del 2023 que ens va fer aquest encàrrec, no?

Respon, per exemple, a una limitació que vam rebre en el seu moment de pensar-ho que fos en marc escolar, però extraescolar, és a dir, no lectiu. Quan el nostre ideal, evidentment, seria que això entrés en horari lectiu. Si fos el cas, possiblement, caldria reformular coses del projecte que no podrien funcionar de la mateixa manera. Però que es pot canviar? Clar, perquè volem ajudar.

Venim a presentar-vos un projecte, però no venim a vendre cap producte, venim aquí a oferir-vos la coral com a eina de país. La coral com a eina de projecte

lingüístic, ja veieu que no para de sortir això de la llengua, però és que una cançó és inevitablement un poema, com el del Peix Martell o si no és un poema i ens rematem a fonts tradicionals, aleshores, estem anant a un text, no d'autor, però que ens transporta a un lloc i un moment amb un vocabulari i una informació històrica valuosíssima. «Bugada», «morter», «flassada» i «travessar» són paraules que diran els nens de la meua coral en una sola frase aquest proper concert de Nadal que farem. I si, a més, canto en una altra llengua que no és la meua, a part d'estar ampliant vocabulari, eixampla la mirada al món, etcètera, etcètera.

La música sempre es diu que és un llenguatge universal, però la veritat és que un violinista, per exemple, no està relacionat amb la llengua i, en canvi, quan parlem de cançó, sí que és indestruïble la música de la llengua.

La coral, evidentment, com a eina per fer xarxa territorial, la coral com a eina social integradora. Podeu parlar amb Xamfrà, el projecte que havia aquí al Raval, o les corals de Vic o, simplement, amb els adolescents que venen cada dissabte a assajar i es relacionen en un context artístic tan valuós.

La coral com a projecte musical democràtic, perquè què hi ha més accessible que poder fer música en grup amb un instrument que tots portem incorporat?

La coral, fins i tot, com a eina de pau, per educar en la convivència, el respecte, en l'escoltar-se a un mateix i escoltar els companys.

Podríem seguir fins a l'infinit, eh? L'altre dia vaig veure una infografia que catalogava uns vint-i-cinc beneficis de cantar en grup. Ara això, últimament, s'ha posat molt de moda, els beneficis, però mirant els beneficis, també correm el risc d'oblidar-nos de l'essència. La pràctica artística col·lectiva és, simplement, inherent a l'ésser humà i ens empeny l'instint, i això és molt poderós.

Amb tot això venim aquí a oferir-nos a vosaltres, aquest és el nostre projecte i, si fos per nosaltres, seria un projecte de país. Digueu-li L'escola al cor, digueu-li el cor a l'escola, digueu-li com vulgueu, però no tenim mitjans per fer-ho, per això som aquí. Si voleu ho podem fer junts.

El president

Moltes gràcies. I ara donem la paraula als grups, per cinc minuts. Comença el Grup de Junts i ho comença l'honorable Lluís Puig. Endavant, Lluís.

(El diputat intervé mitjançant videoconferència.)

Lluís Puig Gordi

Amb tots tres àmbits tan diferents, encara que tots afinin a 440, és difícil resumir-ho, i més perquè n'hi ha algun d'ells que són de força complexitat, no?

En tot cas, m'agradaria començar felicitant, per descomptat, la comissió organitzadora de la celebració de l'any de Victòria dels Àngels, sobretot perquè, vist amb certa distància, diria que s'ha pogut sobreseure, restituir, dignificar una miqueta aquella espècie de vet o de censura que, segons quins sectors de la música lírica, operística a Catalunya s'havia aplicat al damunt d'ella, amb total injustícia. Per tant, gràcies per haver restituït, com dic, el seu honor, la seva dignitat i haver explicat a tot el món la talla humana que tenia la Victòria dels Àngels.

Amb el tema dels amics de jazz, de l'Associació de Músics de Jazz i de Música Moderna, és evident que la complexitat laboral, de l'Estatut de l'artista, de les contractacions, etcètera, ens sobrepassen una miqueta a la Comissió de Cultura, algun diputat o diputada potser és molt expert en aquests temes, però jo, la veritat, us puc assegurar que em sento una mica impotent, sent conscient que el que dieu és imprescindible per dignificar la professió, el gremi i, en definitiva, la professionalitat a llarg recorregut de totes aquelles persones que opten per la música com una professió, eh?, i que tan necessari i imprescindible és.

En tot cas, és evident que els temes de la intel·ligència artificial poden fer bé en molts aspectes de la vida, però també ens faran mal en molts aspectes i sectors laborals de la vida, no només amb els creadors o intèrprets de música, sinó en molts altres, no? Explicaven unes empreses de màrqueting que la intel·ligència artificial està ja acomiadant a moltes persones de l'interior d'empreses de màrqueting, perquè ja donen fet els plans de màrqueting estructurats, no?

Sí que voldria citar també, si em queden dos minuts, per la senyora Júlia Olivés, que aquí, en seu de la Comissió de Cultura, vam queixar-nos a la consellera de Cultura sobre el maltractament rebut –per dir-ho ràpidament, eh?– per part de l'Auditori de

Música amb el tema, concretament, del concert, que anualment feia anys i anys que celebràveu. Vam observar que la consellera de Cultura s'ho anotava molt ràpid i va posar com una miqueta de cara estranyada, però jo, personalment, no tinc retorn de si ha variat la relació entre el SCIC i l'Auditori, en aquest cas, no?

Penseu, estimats i apreciats companys i companyes de la Comissió de Cultura, que en el nostre país, quan el Liceu, quan el Palau de la Música, quan l'Auditori programen en un repertori on hi ha d'intervenir unes veus blanques, només es pot fer aquestes obres amb la participació dels cors infantils associatius que tenim. Per què? Perquè alguns d'ells tenen un nivell qualitatiu que els fa mereixedors de poder fer aquests repertoris d'especial dificultat, no?

Miri, senyora Júlia Olivés, si la consellera de Cultura no ha volgut ajudar-vos amb un ajut extraordinari fora de concurrència i plurianual, és perquè no han volgut. És així de clar i ras. Quan es vol, es manté la concurrència pública, ordinària, per les despeses, els ajuts que, normalment, podeu tenir el SCIC dins del moviment coral català, però una cosa que genera una feina plurianual i que és única, extraordinària, i de cada ics dècades, per descomptat que es poden fer convenis plurianuals i fora de concurrència. No soc jo auditor ni soc interventor, però us asseguro que ho conec, n'hem fet i se n'han fet. Per tant, no hi ha excuses.

Demano des d'aquí als representants dels partits que donen suport al Govern i a la Conselleria de Cultura que facin el favor de fer-los reflexionar que això no pot ser – no pot ser.

I acabo ja amb l'últim apartat, que he volgut deixar per final perquè em sembla que és una cosa que repercuteix a tots tres, i és fer-los coneixedors que en el darrer debat de política general vam estar apremiant el Govern perquè vagi endavant la famosa i desitjada i anhelada llei de mecenatge, que a tots els àmbits de música i coral que avui som aquí podria beneficiar.

Hi ha una llei elaborada, amb articulat, hi ha alguna entitat associativa que està treballant i pactant tot, però no acabem d'entendre el per què hi ha algun dels partits que ho està refrenant al no poder tramitar aquesta llei de mecenatge tan i tan necessària. No sé si amb el meu discurs canviaran la seva postura, però almenys

vull que els representants de les tres entitats que ens han visitat sàpiguen que hi estem lluitant.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. I ara en nom del Grup d'Esquerra Republicana, Raquel Sans.

Gràcies.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies. Moltíssimes gràcies a tots els compareixents. Són tres compareixences molt diferents entre elles, però crec que ajuden a entendre o a veure tots els matisos que la música té al nostre país i, per tant, crec que són molt il·lustratives d'una realitat molt diversa on tots els agents que avui han intervingut són molt necessaris.

Llavors, jo m'he anotat preguntes concretes per cadascun de vosaltres, perquè són cinc minuts i, per tant, hem d'anar per feina. La primera, respecte a la Fundació Victòria dels Àngels, ara hi feia referència el diputat Lluís Puig. De fet, hi ha una proposició de llei que està registrada aquí al Parlament de Catalunya sobre el mecenatge que depèn de la iniciativa dels grups parlamentaris. De moment ningú ha interessat encara i, per tant, no?, també, vull dir, que Junts per Catalunya, que és qui va registrar la llei, també pot interessar aquesta llei perquè es debati.

En tot cas, no sé si han tingut l'oportunitat de veure-la aquesta llei, si la coneixen. I de cara a la tramitació posterior que s'ha de fer, doncs també saber com valoren aquesta llei, si creuen que hi ha algun... El text inicial, eh?, que després ha de passar tota la tramitació parlamentària. Però si en aquesta idea inicial de llei de mecenatge s'hi senten còmodes i creuen que es poden solucionar algunes de les mancances que assenyalava la senyora Mora. Això per una banda.

Respecte a l'associació de músics. És que és una realitat que conec i, per tant, agrair-vos, sobretot, aquesta tasca amb les guies que heu elaborat, perquè un pot saber de música però no sap de gestió, d'autònoms, d'IRPFs, d'IVAs...

Fitxer 5

...i moltes vegades es perd talent pel camí, precisament, per tota aquesta muntanya burocràtica que una persona que té un talent artístic no té per què conèixer això. I és cert que, fins i tot moltes gestories, tenint en compte que no és un negoci excessivament lucratiu, tampoc no inverteixen tot el coneixement, no? És a dir, tu pots tenir una gestoria que es dedica a molts temes, però el de la música han de ser gestories molt especialitzades, que moltes vegades no coneixen la realitat i la idiosincràsia de la vida de l'artista, dels epígrafs als quals t'has de donar d'alta o totes aquestes trampes que s'acaben fent amb aquestes contractacions, que el que acaben és precaritzant la vida dels músics i, efectivament, crec que hi ha feina a fer.

Jo els demanaria si ens poden ajudar perquè, com deia el diputat Lluís Puig, se'ns escapa de la Comissió de Cultura, però sí que és cert que tenim capacitat d'incidència política també amb els nostres grups parlamentaris al Congrés i, per tant, de poder traslladar totes les especificitats, que segur que ho han fet, però si ho fem multiplicat per tres, doncs segur que serà més efectiu.

I respecte a les corals. M'ha agradat molt la intervenció, m'ha agradat molt la reflexió sobre la mercantilització de les activitats extraescolars i aquesta idea de la cohesió social que també va vinculada a les corals, no?

És una llàstima perquè, segurament, aquí en parlem tot sovint en aquesta Comissió, dels drets culturals, i de fet tenim una llei que ha arribat al Parlament sobre drets culturals, crec que hauria de ser una prioritat. Per a un partit com Esquerra Republicana l'accés a la cultura és fonamental i, per tant, també demanar-los col·laboració en aquesta llei de drets culturals, on, per tot el que explicava, per tot el que exposava, crec que des de les corals infantils hi poden tenir un paper destacat. Perquè jo no sé si vostès han hagut d'apuntar els seus fills a música, a saber el que costa llogar un instrument, però, realment, aquí es noten molt les diferències entre els infants que tenen accés a uns ensenyaments reglats, que tenen un cost econòmic que estan a l'abast de molt poques famílies.

I per tant, crec que tenint una eina que ve de l'any 67, que ha fet tota aquesta feina de país, que posa la llengua com a element de cohesió social, crec que és fonamental i, per tant, també demanar-los la interacció i la participació en aquesta

Ilei de drets culturals. Crec que és important que aquest Parlament sigui capaç d'entendre la cultura com un dret, com un dret que ha d'estar a l'abast de tothom.

I per tant, també a l'Associació de Músics i a l'associació Victòria dels Àngels demanar-los aquesta col·laboració perquè vostès fomenten el talent jove, vostès ajuden els músics emergents i, per tant, crec que entre tots plegats hem de fer una bona llei i escoltar-los serà imprescindible.

Agrair-los la participació i encoratjar-los a seguir treballant.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara en nom del Grup Popular la diputada Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí, moltes gràcies, president. Jo, evidentment, també agrair als compareixents per haver vingut avui a explicar-nos els seus projectes. Saludar també la gent que ens acompanya avui a la Comissió i també a membres del Govern, que de ben segur doncs hauran pres nota d'aquestes reivindicacions, moltes d'elles totalment legítimes i, per tant, era aquest el moment de dir-ho.

Bé, en primer lloc, és veritat el que comentaven les companyes o la companya, Raquel Sans, que són temàtiques molt variades, és veritat que totes tenen una mena de fil conductor i que, evidentment, aquesta comissió és l'adient, però intentarem fer una mica per parts per no barrejar les qüestions.

En primer lloc, doncs a la Fundació Victòria de los Ángeles felicitar-vos per la feina que esteu fent, no?, per reivindicar aquesta figura de projecció internacional com era la Victòria i, sobretot, ara, amb aquest centenari del seu naixement, que conclou també suposo o que aquesta compareixença també entra dins d'aquestes actuacions que ens heu explicat que heu dut a terme durant aquest any del centenari. Crec que és una tasca importantíssima i que hem de reivindicar. I per tant, com us deia, doncs agrair-vos aquesta tasca.

Pel que fa al tema de la llei de mecenatge, que doncs a mi també m'interessaria saber una mica l'opinió que teniu com a Fundació. És veritat que això en l'anterior

legislatura semblava que estava ja molt rodat, però la legislatura va decaure i, per tant, tots els treballs que havíem avançat en aquest aspecte doncs també van decaure. I ara, doncs estem també en una situació d'impàs, com es deia, no? Estem esperant també a veure si això evoluciona.

Nosaltres tenim dubtes com a partit amb la llei de mecenatge. I, de fet, vam presentar una esmena a la totalitat, que crec que no impedirà que es pugui obrir un debat i, per tant, escoltar els experts, però ja que els tenim aquí avui, doncs si ens poden donar la seva opinió al respecte també ho agrairíem.

Per una altra banda, pel que fa a l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna. Agrair també, evidentment, la compareixença, aquesta informació que ens heu donat, que és veritat que traspasa les competències, ja no només com a Comissió de Cultura, sinó també com a Parlament de Catalunya, perquè moltes d'aquestes qüestions legislatives es porten a terme en el Congrés, però és veritat que podem fer arribar aquestes reivindicacions i aquesta informació als nostres grups parlamentaris.

Heu parlat del Pla Impulsa..., o Impuls, no sé ben bé com es deia. No sé si aquests documents o aquests llibres que ens heu ensenyat els podem..., no sé si estan accessibles, estan penjats en un...? D'acord. Doncs si ens ho podeu facilitar, més que res, doncs per mirar una mica les temàtiques i amb aquelles qüestions, sobretot, doncs això, no?, de legislació a nivell de seguretat social, laboral, etcètera, doncs que puguem transmetre aquesta informació als nostres grups, sobretot de cara al tema de l'Estatut dels Músics, perquè és veritat que esteu en un sector que està molt precaritzat i que, per tant, ens hem de posar una mica mans a l'obra en aquest sentit.

I ja per acabar, amb la Júlia Olivés, que vam tenir l'oportunitat de reunir-nos. I de fet, en aquella primera reunió vam posar de manifest que seria bo venir a fer aquesta compareixença i ho van demanar des d'altres grups i nosaltres ja vam dir que facilitaríem, perquè crec que era molt bona idea explicar aquests projectes que ens portàveu avui i que, fins i tot, en aquell primer moment vam parlar que potser traspasa també una mica l'àmbit només del Departament de Cultura, sinó, fins i tot, podem parlar al Departament d'Educació, etcètera, perquè, com bé dèieu, al final, el

cant coral també és una eina educativa i, de fet, heu explicat una mica els beneficis, no?

Agrair que ens heu fet arribar tota la documentació dels projectes perquè els puguem estudiar amb més deteniment i, si convé, doncs portar-ho també a la Comissió d'Educació, amb algunes coses estem més d'acord que amb d'altres, però jo crec que això no ha de ser impediment per poder explicar-se i, sobretot, agafar aquestes idees que ens heu donat i que ajuden també amb aquesta integració que és tan important, no?, que parlàvem abans de la cohesió, etcètera.

Pel que fa al tema de l'esdeveniment que fareu el juliol, que ja en el seu moment ja us vaig dir que, si l'agenda ho permetia, doncs estaria encantada d'anar-hi.

Jo desconec una mica com funciona el tema de les subvencions, de les ajudes, etcètera, ho hauríem de mirar amb deteniment. Però, insisteixo, tenim aquí membres del Govern i jo crec que és veritat que si volem fer una aposta decidida per la cultura, evidentment, no podem estar d'esquenes com a administració a esdeveniments d'aquesta magnitud a nivell europeu, a nivell internacional, que ens projecten fora de Catalunya i fora de la resta d'Espanya i, per tant, crec que seria perdre una oportunitat única. I per tant, des d'aquí també insistir al Govern en aquest sentit per veure si encara estem a temps de rectificar.

Per part meva res més i moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara, en nom del grup de VOX, el diputat Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Bé, moltes gràcies a tots els compareixents, però, especialment, els he d'agrair que vinguin aquí a parlar de música, sobre la música, perquè, malauradament, massa sovint el debat parlamentari s'embruteix i, és clar, venir a parlar de la música ja sabem que és un goig perquè la música amanseix les feres.

Bé, dit això... *(Veus de fons.)* I no he mirat a ningú especialment, que ningú se senti al·ludit perquè jo també, potser, he caigut en això, eh? *(Veus de fons. Rialles.)* Vull dir, no és cap retret envers ningú, evidentment.

Bé, felicitats inicialment per l'ordre en el qual han fet les seves intervencions, felicitats a la Fundació Victoria de los Ángeles per l'extraordinària tasca que fan d'ençà vint anys i, especialment, pel centenari del naixement de l'artista, com han dit vostès, d'aquesta gran artista, gran coneguda desconeguda. Evidentment, cal que, institucionalment, es recolzi i doni més suport d'una manera més estable i més sòlida a la tasca que fan, que no és una tasca que es limita a un moment determinat de l'any, evidentment.

Per altra banda, gràcies a l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna per la tasca ingent que fan en defensa d'una millora de la qualitat de vida dels artistes, és evident.

Cal avançar, com han dit vostès, en el desenvolupament de l'Estatut de l'artista, en els aspectes que han esmentat i que no els reproduiré un altre cop. Creiem que és molt necessari i molt encertat el que estan fent en aquest sentit.

També en la llei del mecenatge que tenim allà, com s'ha comentat, no?, tenim com una mena de monument allà, que no s'ha activat, no s'ha posat en marxa.

I, bé, per tant, també li agraeixo les guies que ens ha presentat, que em comprometo a estudiar exhaustivament per veure si són des del nostre parer suficients o si podem fer algun suggeriment de millora, amb tota la humilitat del món.

I, finalment, també gràcies a la SCIC pel foment de les corals infantils. És evident, eh?, que no només educa, com ha dit vostè, sinó que és inherent a la condició humana, no?, el gaudi de l'art i l'expressió artística, és evident.

I encara que potser, des del nostre parer, no cal fer un ús de la llengua, en cert punt polititzat, però sí que és evident que si el seu tarannà o el seu objectiu és el cant coral en català em sembla fantàstic, eh? Però això, diguéssim, no ha d'estar mai en contraposició amb el cant coral, vostè ha dit en altres llengües, però especialment el castellà, que és la llengua de més de la meitat dels catalans, la llengua materna...

Però, dit això, sí que és veritat que, malauradament, els problemes de subvencions en els models que poden existir, que els poden afavorir, és un problema de fons, perquè vostè ha fet un retret a l'impuls que es fa des de la Generalitat, per exemple, a l'esport i a les competicions esportives, que està molt bé també, evidentment, eh?,

però potser hi ha una desmesura respecte al foment de competicions..., bé, de tot tipus d'esdeveniments esportius, en relació a la creació i el suport d'esdeveniments de tipus, en aquest cas, coral o musical en general. És evident, però, és clar, és que el problema és d'arrel, perquè el pressupost de la Generalitat en cultura és el tercer més baix de tots els pressupostos de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, en nom del Grup dels Comuns, diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Moltes gràcies també a tots els compareixents. Efectivament, crec que hem tingut l'oportunitat de, amb les tres intervencions, tenir una perspectiva com des de llocs molt diferents però de coses que, igualment, en realitat estan bastant relacionades, no?

I jo intentaré, no me'n sortiré, però intentaré una mica, des de la perspectiva, intentant treballar molt tota la perspectiva de drets culturals, no?, tant pel que fa a accessibilitat com també a producció a cogestió, evidentment, a drets laborals de totes aquelles persones que es dediquen al món de la música i, en general, al món de l'art, que han vingut ara i ens han parlat dels músics professionals i de jazz, però que hem tingut algunes altres compareixences que, justament, posen sobre la taula aquesta precarietat i aquesta necessitat de millorar el que és el model que tenim de garantia de drets professionals i dignificació de la vida de les persones que es dediquen a l'art, no? Per tant, crec que és...

Crec que des de la primera intervenció, felicitar-vos, efectivament, pels actes del centenari. Però sí m'agradaria preguntar-los una mica, per exemple, com una figura com Victoria de los Ángeles està relacionada amb algunes de les qüestions que ens han plantejat, no? Per exemple, amb les corals infantils, no? Penso, si realment tenim la presència d'algú com ella dintre del que és l'educació musical a les escoles, té prou presència? Es treballa d'alguna manera amb la xarxa d'escoles o, fins i tot, amb aquests llocs que fan activitats extraescolars perquè la coneguin? Sabem, a més a més, tot el tema de la importància que és tenir referents femenins, en aquest

cas, en un àmbit en el que moltes vegades hem sentit parlar molt dels homes que han sigut famosos i molt poc de les dones que han tingut un paper destacat, no?

Llavors, bé, una mica veure com poden vostès, o com han treballat o com es podria treballar perquè personalitats com ella estiguin presents en aquesta educació musical i aquesta educació a les escoles.

Crec que una mica per part de l'Associació de Músics també, evidentment, ja us han preguntat, no?, una mica més com aterrar tot el tema aquest de la dignificació. Crec que també les propostes concretes de com, entre cometes, combatre el frau i combatre com s'utilitzen determinats mecanismes per encara precaritzar més a les persones que s'hi...

Fitxer 6

...dediquen a la música i que s'hi dediquen a l'art. Em sembla que això és important.

Preguntar-vos també pels temes de, que és una cosa reiterada que a mi m'agrada..., de l'accés a la formació de música, no? Que, al final, sabem que els conservatoris, que serien les escoles públiques de formació, tenen places molt limitades, que molta gent queda fora. Que les escoles no estan donant, segurament, la formació musical que necessiten els nostres nens i nenes. Pràcticament, a l'institut desapareix, no?, l'educació musical.

I, llavors, molts nens i nenes que volen dedicar-se o que volen aprendre a tocar un instrument o que volen ser músics han d'anar cap a les escoles privades. Unes escoles privades que moltes vegades tenen uns preus prohibitius i mai millor dit, no? Moltes vegades ho diem, doncs això, potser un extraescolar pagada en un centre o en una escola de formació privada de mitja hora d'instrument a la setmana o una hora d'instrument a la setmana, se'ns pot anar entre cent cinquanta i dos-cents euros al mes, no? I això és evident que moltes famílies queden fora.

Nosaltres no som tan partidaris dels ajuts a les extraescolars, sinó més aviat de garantir que pugui haver-hi una formació musical accessible i gratuïta per tothom. Llavors, una mica també preguntar-vos si des de la perspectiva de la vostra associació treballeu d'alguna manera aquest tema.

I amb el Secretariat de Corals Infantils, que també vam tenir l'oportunitat de reunir-nos, és veritat que ja fa un temps, veiem que la cosa segueix una mica en el mateix lloc.

Crec que està bé posar-ho sobre la taula perquè, a més, fa poc vam anar a l'entrega dels Premis Nacionals de Cultura 2025. Vosaltres va ser Premi Nacional de Cultura. A Xamfrà, que també l'has esmentat, també va ser Premi Nacional de Cultura. I moltes vegades quan ens reunim amb gent que heu rebut aquest premi el que ens traslladeu són les dificultats de mantenir l'activitat per la qual se us ha donat un Premi Nacional de Cultura. Clar, és molt contradictori. O sigui, potser sí que el fet de tenir un Premi Nacional de Cultura hagi de ser un fet diferencial per garantir la continuïtat d'aquesta activitat i no posar-vos en un calaix de subvencions genèriques per a tothom. No ho sé. Com a reflexió, eh? És a dir, què vol dir ser un Premi Nacional de Cultura? Quines mesures es prenen quan algú, sigui una entitat, sigui una persona, rep el Premi Nacional de Cultura? En què es tradueix això a nivell de polítiques públiques, a nivell de recursos, a nivell de garantir que poden continuar fent allò pel qual se'ls hi ha reconegut?

O sigui, és un premi crec que prou important, no?, són cinc, sis a l'any, com perquè no tinguin un suport institucional una mica diferenciat a aquells que no han tingut aquest reconeixement. Llavors, una miqueta per preguntar-vos per això.

També el tema de les extraescolars. O sigui, nosaltres una de les coses que fa temps que treballem, que intentem a cada negociació de pressupostos que tenim l'oportunitat, i de fet ho tenim a l'acord d'investidura, és avançar cap a la gratuïtat de les activitats extraescolars a les escoles i instituts. Perquè té molt a veure també amb el que parlàvem de la formació musical. Té molt a veure també amb com s'utilitza, per exemple, el temps del migdia en moltes escoles i en menys instituts, que no tenen menjador i que amb l'horari la intenció és una mica més difícil. Però, sobretot, té molt a veure amb aquest tema de drets culturals i accés a la formació cultural i accés a la cultura en general des de les tempranes edats, no?, des de primària i des de secundària, que és una cosa que no veiem que s'estigui posant en pràctica.

Llavors, demanar-vos una miqueta aquest parer. Tu deies que es fes dintre del currículum. Entenc que al currículum a vegades és més difícil perquè què deixes de fer per poder fer això? Però hi ha el temps del migdia i hi ha les primeres hores extraescolars de la tarda. Com podríem avançar cap a, com a mínim, oferir un extraescolar gratuïta musical als centres públics de primària i de secundària de Catalunya?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara, en nom del Grup Socialista Units per Avançar, la Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Moltes gràcies, president. Molt bona tarda. La veritat és que des del Grup Parlamentari Socialista Units per Avançar estem contents que aquestes tres compareixences avui, finalment, es puguin substanciar a petició nostra.

Hi ha algunes a la passada legislatura que, finalment, no vam arribar a temps per poder escoltar-vos i per això pensàvem que avui era un dia molt important i la veritat és que estic personalment molt contenta per com heu exposat les problemàtiques i la situació de les tres entitats, les tres associacions a les quals coneixem, directament, perquè ens hem reunit, hem assistit a les vostres trobades, hem recollit les vostres propostes. Les vam treballar a la passada legislatura des de l'oposició i, evidentment, ara som per poder-les portar al Govern en aquesta legislatura, que només porta catorze mesos de legislatura. Jo ho vull recordar i déu-n'hi-do la feina que ha fet el Govern.

Com a marc general també dir, i després entraré a fer algun comentari més, que en el marc legislatiu d'aquesta legislatura i del marc normatiu del Departament de Cultura estan incorporades tant la llei de mecenatge catalana, com la llei de drets culturals, com la llei de l'Institut de la Filmoteca, com la llei de patrimoni cultural immaterial, algunes d'elles ja en ponència o a punt de finalitzar la seva ponència. Amb la qual cosa, el Govern i el Departament de Cultura han engegat feina que venia de la passada legislatura, no l'ha deixada aturada i pensem que encara, bé, podem

donar-li una mica més d'activitat des del Parlament, i així ho estem fent tots els grups parlamentaris.

També una mica perquè us n'aneu amb una idea que aquí fem feina també, de vegades costa molt, però s'està fent, d'acord?

I ara, en concret, a la senyora Mora i al senyor Busquets, estic molt contenta que, finalment, hagueu pogut explicar-nos aquesta valoració, no?, d'aquest centenari, Victòria 100, al qual he pogut assistir en més d'una ocasió i gaudir d'aquesta trajectòria de la seva vida, de Victòria de los Ángeles, que crec que era necessari apropar a la societat catalana i no només a la catalana, no?, l'heu fet internacional encara més, i aquests projectes que demaneu que puguin anar avançant, i pensem que també des del Departament de Cultura ja us han rebut i que han pres nota d'aquelles peticions que veníeu fent i que són molt justes que les reclameu.

I a l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna, el senyor Carrasco i, sobretot, el senyor Arnedo i també la senyora #6.08, que està aquí darrere, amb la que ens hem trobat tantíssimes vegades per intentar donar-li forma, no?, a aquestes demandes tan necessàries del Sindicat de Músics, tant el treball que heu fet a Madrid, no?, la passada legislatura amb el Govern de coalició d'Espanya, posant en marxa l'Estatut de l'Artista, i ara amb les mesures que s'estan treballant perquè puguin aprovar-se, doncs aquí també heu fet un bon detall d'aquesta feina tan important que feu i tan necessària per defensar els drets d'autoria i també els drets laborals dels músics.

Feu una funció de sindicat de músics i músiques i la veritat és que és molt necessària aquesta veu insistent en les administracions perquè, com alguns dels grups que m'han precedit i saben perquè han governat alguns vint-i-quatre anys, l'Administració és una estructura massa burocratitzada, que el Govern del president Illa ja està posant en marxa per poder treure-li tota aquesta burocràcia que moltes vegades limita moltes de les peticions que feu.

I a continuació passaré la paraula a la diputada Imma Ferret.

Gràcies.

Imma Ferret Raventós

Gràcies. Bé, la meua intervenció va més dirigida i em fa especial il·lusió, doncs, dirigir-me al Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, amb els que ens vam reunir fa uns mesos. I em fa especial il·lusió més que res perquè jo vaig ser membre tant del Secretariat de Corals Infantils com he sigut cantaire des de tota la meua vida i, per tant, conec prou bé els valors que transmeten el món del cant coral infantil, i evidentment també l'adult, però sobretot la base, l'infantil, i tot el que comporta. I per tant, doncs, el meu agraïment no només per venir a comparèixer i explicar avui en seu parlamentària de tot allò que feu, sinó també de tota la tasca ingent que heu fet durant aquests gairebé seixanta anys. Jo vaig ser cantaire d'aquells 1992, quan eren vint-i-cinc anys del SCIC i al Palau Sant Jordi també, amb cinc mil cantaires. Per tant, totes aquestes vivències les portem sempre i això ja és el cuquet que et pica i que ja no marxa, no?

Per tant, tots aquests valors que socialment són tan importants, sobretot per la promoció de la música, però, evidentment, per la llengua, no? És un projecte de país, com dèieu, així l'entendem també, i, com a tal, aquest projecte lingüístic que a través de la música ens fa arribar a tots les tradicions, la cultura i, evidentment, aquesta llengua que tots estimem.

És per això, doncs, que poso molt en valor la feina que feu. Agraïm el que ara ens presenteu com a projecte a les escoles, que és la base per poder transmetre aquests valors, sobretot, amb la cultura de la pau i amb convivència, que és una fita important que ens marquem com a societat. I, evidentment, doncs encoratjar-vos que sigui així per molts anys i estenent la mà per tot allò que des del nostre grup parlamentari puguem ajudar-vos.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies a les dues diputades. I ara els passem la paraula a vostès que, per cinc minuts, si volen afegir alguna qüestió i, alhora, doncs contestar aquelles inquietuds que els han traslladat els diputats. Endavant.

Helena Mora (presidenta de la Fundació Victoria de los Ángeles)

Moltes gràcies. Amb respecte a la llei de mecenatge. Benvinguda sigui, tota millora benvinguda sigui. Si s'apropa a la llei de mecenatge de França, per l'experiència que tenim de parlar amb col·legues d'aquest país, doncs, realment, és una meravella i ens ajudarà molt. O si s'acostés a la italiana, seria ja increïble, no? Però, bé, tota millora és benvinguda.

Mentre que arriba aquesta millora, sí que és veritat que nosaltres sí que depenem una miqueta d'ajut públic, de concurrència competitiva, i sí que demanem una miqueta més en temps, de no anar tan tard en aquests ajuts. O sigui, avui en dia, a mes de novembre, moltes entitats no han rebut encara els diners aprovats i moltes vegades s'aproven al setembre-octubre, quan tens l'obligació de fer l'activitat des del gener.

A més, si aconsegueixes una quantitat i has de passar a una auditoria, tens l'obligació de pagar a trenta dies, quan tu rebràs moltes vegades les ajudes l'any següent. Llavors, sí que demanem una miqueta de millora, fins que no arriba aquesta llei de mecenatge, per aconseguir que tots anem una miqueta més tranquils.

Amb respecte... No me'n recordo de l'altra pregunta... Ah, sí, el tema dels infants, no?, de què hem fet en el centenari pel tema dels infants. Hem fet moltes accions amb biblioteques de Catalunya, que s'han apropiat a escoles. Moltes escoles de territori han vingut a una activitat que hem programat i que tenim la sort que aquest any també es continuarà fent això.

Què ens agradaria? Ens agradaria ampliar i arribar, directament, a escoles, però de moment estem començant amb biblioteques, que són les encarregades de portar infants d'escoles a les biblioteques del territori.

És un espectacle que ha funcionat molt bé, és molt accessible amb guitarra, veu i es fa participar molt als infants i té molt d'èxit. I sí que és veritat que penso que és molt important apropar la figura de la Victòria als infants, és importantíssim. És un exemple de dona, a mi m'agrada dir, no?, que no és una dona apoderada, no, és una dona poderosa. És un exemple a seguir de valors i hem d'estar molt orgullosos en aquest país de tenir un referent com la Victòria. Llavors, és vital per a nosaltres, per a la Fundació, apropar la figura de la Victòria als infants.

Marc Busquets (director artístic de la Fundació Victoria de los Ángeles)

A mi m'agradaria afegir-me, molt breument, als agraïments de tots els grups per les felicitacions pel centenari que l'Helena va presidir i jo he sigut el comissari. I celebro que vegin que avui els tres representants d'aquesta taula doncs són diferents estats de la música i dels músics, no? Perquè des de l'educació, per exemple de corals infantils sorgeixen talents com els de la Victòria de los Ángeles, amb corals infantils democràtiques i que no, com deia ella, doncs no comercialitzen amb les activitats i la formació musical, que ha de ser un dret universal i democràtic. I gràcies a aquests recursos surten talents com els de la Victòria de los Ángeles.

Que, llavors, hi ha fundacions, no? S'han creat aquestes fundacions que donem suport després als músics professionals que tenen els problemes que exposaven els companys de l'Associació de jazz, no?, que ben bé són tres facetes, no?

I des d'aquí m'agradaria reivindicar, des de la figura de Victòria de los Ángeles, la importància de l'educació, que nosaltres també des de la Fundació encoratgem, de l'educació i la formació.

Perquè la Victòria de los Ángeles, jo no m'he cansat de repetir-ho durant tot aquest centenari quan he tingut ocasió, ella, com he dit, és filla d'immigrants, d'aquesta primera onada migratòria. Ara pot semblar molt a prop Fuengirola, però fa cent deu anys era molt lluny i als anys seixanta també era molt lluny. I ella com que va ser educada a l'escola de República en aquest feliç experiment de la Rosa Sensat, on es cantava Schubert en català i es recitava Ghoete amb vuit anys, doncs, probablement, la filla d'un bidell de la universitat, vingut d'Andalusia, que primer va ser botànic de la Universitat de Barcelona i després va ser el porter, el bidell de la universitat, va poder triomfar als escenaris més grans del món, no? I penso que això no hagués sorgit si no hagués, potser, hagut aquest context.

I després també m'agradaria dir aquí, ja que avui tenim la paraula i que d'això ha anat el centenari, doncs que ella, en aquest context, perquè Victoria de los Ángeles és el nom de bateig i de cognoms es deia López García, doncs ella va portar la cultura catalana i també l'espanyola, inclús amb cançons de Lorca en el moment que no es podien cantar, per tot el món, no? I això penso que és el que hauríem de tenir tots present, no? Que molts cops es diu, per què no surten talents com els de la Victòria o altres cantants o altres músics? Doncs perquè s'ha de crear aquest

ecosistema. I, realment, les tres institucions que estem aquí avui doncs mirem de crear aquest ecosistema...

Fitxer 7

...des de la formació, des de la reivindicació i des del suport al talent jove i als nous noms, no? I, res, volia reivindicar això un cop més.

I moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies a vostès. I ara l'Associació, endavant.

Guillem Arnedo (coordinador tècnic de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya)

Sí, primer fer un aclariment, perquè crec que és important... Som l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna, però estem parlant de l'Estatut de l'artista, d'Intel·ligència Artificial, perquè, com he comentat, també tenim la presidència de la Unión de Músicos, que és una associació estatal de..., ara mateix som setze associacions de tot l'Estat, que són del País Basc, de Galícia, de Canàries, de Zamora, en tenim una nova ara, o també els grups de música antiga. És a dir, hem trobat aquesta eina que és una plataforma per fer, òbviament, el que hem de fer, incidència política en els temes que són troncats de tots els músics, siguin de l'estil que siguin i siguin de la comunitat que siguin, que són, justament, els que toquen a l'Estatut de l'Artista i propietat intel·lectual. I és per això que, bé, som l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna, però també tenim aquesta responsabilitat i estem fent aquesta feina.

Llavors, el que deia la diputada d'Esquerra. Clar, sí, aquest és el lloc, però excedeix del marc. Sí, però també aquest és el lloc, perquè el mateix ens passa amb el Ministeri de Cultura. El Ministeri de Cultura només té competències en matèria de propietat intel·lectual, però tot el que és l'Estatut de l'Artista no té cap mena de competència. Ara, on s'està gestionant l'Estatut de l'Artista? Al Ministeri de Cultura, perquè és el que té la Comissió Interministerial i el que, òbviament, és el que fa

d'aglutinador de tot el sector d'artistes, que no només tenim músics, tenim de tot en els artistes.

Llavors, per nosaltres són important tots aquests espais perquè són vitals, perquè, òbviament, som una especificitat que, òbviament, dintre d'aquesta casa també anem al Departament de Treball, no?, és un dels llocs on hem fet aquestes negociacions aquí a Catalunya.

I també, responent la pregunta sobre l'educació. Clar, nosaltres també tenim la particularitat des de l'AMJM de tenir la vicepresidència de l'Acadèmia Catalana de la Música, perquè som un dels impulsors. Uns dels nostres expresidents, el Joan Vinyals i el Max Sunyer, van ser uns dels fundadors de l'Acadèmia Catalana de la Música i aquest tema, òbviament, el derivem més enllà. Perquè trobem que el tracte que se li ha de donar és un tracte transversal perquè té..., és a dir, no només afecta des del punt de vista sindical dels músics, sinó que té moltes altres derivades. I no només estem tractant aquest tema amb l'Acadèmia, sinó també estem tractant el tema de la música i la salut. Per exemple, totes les afectacions que té les coses positives i com es pot integrar al sistema sanitari i al sistema de salut totes les bonances de la música, no?

Llavors, responent una mica també què és el que es pot fer des d'aquest àmbit. Home, hi ha dues coses molt definides jo crec. Una ja s'ha dit, és la llei de drets culturals, en la qual nosaltres vam fer unes aportacions la legislatura passada i creiem que allà hi ha molt camí a fer perquè la llei de drets culturals no són drets, sinó també garanties, no?, per garantir aquests mecanismes que puguin permetre que aquesta normativa que nosaltres estem identificant doncs pugui garantir-se per tot l'ecosistema cultural, és la llei de drets culturals la que esperem que ho pugui garantir.

Però hi ha una cosa que m'agradaria apuntar que no hi era fa un any o fa dos anys: la intel·ligència artificial. Jo recordo l'articulat que nosaltres vam fer esmenes, quan es va fer el projecte de llei no hi havia la intel·ligència artificial i és una cosa que s'ha de posar, és una cosa que és urgent posar-ho i en la qual cosa s'ha de fer molta incidència perquè és un tema que ara mateix és difícil de tractar perquè està canviant

a una velocitat molt gran, és difícil trobar expertesa sobre aquest tema, però és important que si hi ha una llei pugui estar introduït.

I l'altra cosa és el tema del pressupost. El tema del pressupost, el famós dos per cent, no?, que també amb l'acadèmia estem impulsant, és molt important tenir aquest dos per cent. Perquè aquest dos per cent ajuda, justament, a desplegar totes aquestes mesures de la llei de drets culturals, ajuda també a tot l'ecosistema que aquí és present, no?, i que agraïm les intervencions dels nostres companys i companyes, ajuda aquest ecosistema, però també ajuda a tasques com la d'Impulsa Música, que, responent a la pregunta de la diputada del PP, sí que està, està a la web, impulsamusic.com i a la nostra web d'AMJM estan totes les guies publicades, es poden consultar.

Però, clar, això surt en una taula del Pla d'impuls de la música que no només hi ha la taula del Pla d'impuls de la música, hi ha la del circ, la del teatre, etcètera, etcètera.

Aquestes taules del Pla d'impuls s'acaben el 2024. El que nosaltres demanem és que s'allarguin aquestes... El 2024, perdó, el 2026 s'acaben, tenim un any més. Demanem que s'allarguin aquestes taules del Pla d'impuls perquè donen, justament, aquests recursos per poder fer aquesta tasca que estem fent i que considerem que és necessària, justament.

Incidir un altre cop en el tema del dos per cent, hi hagi pressupostos o no hi hagi pressupostos. Perquè considerem que encara que no hi hagi pressupostos, es pot arribar al dos per cent i s'ha d'arribar al dos per cent perquè jo crec que aquest sector s'ho mereix.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara, també, per les corals infantils. Endavant.

Júlia Olivés Ventalló (presidenta del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya)

Gràcies a tots pel retorn tan amable del que hem explicat.

Em centraré només en quatre coses que vull respondre. En primer lloc, a la diputada d'Esquerra, doncs agrair la meua estesa aquesta en la col·laboració i encantats d'entomar-la i de començar aquest procés.

Al diputat de VOX. Tot i que soc conscient que no li faré canviar el seu pensament en certes coses, sí que voldria matisar-li que, com he dit, nosaltres no ens casem amb res ni amb ningú i que utilitzem el català perquè és la llengua del nostre país, però que, per exemple, el 2021 vam fer una producció amb un grup molt important a nivell de recuperació del folklore de la península que va ser íntegrament en castellà perquè, evidentment, el repertori de la península ibèrica és en castellà.

No fem un ús polític de la llengua i els infants no estan polititzats a nivell de llengua, però sí que és veritat que si no cantem nosaltres les cançons d'aquí, no les cantarà ningú.

I respecte als comentaris de la diputada dels Comuns. Tot aquest tema de la gratuïtat dels ensenyaments musicals, etcètera, és un gran meló que no podré respondre ara, però un projecte com el que portàvem avui podria funcionar, el que passa és que requereix subvenció eterna, diguéssim. Per això veníem aquí a explicar que és un projecte de país, a nivell que ha de ser un projecte de Govern o de tothom perquè, si no se'l creu tothom, no té sentit.

O sigui, nosaltres, clar, el projecte ja venim com empetitint perquè ja assumim que els diners no són eterns, no?, i que, per tant, sí, podem subvencionar a l'inici, però després cal que els projectes siguin autònoms. Tant de bo que no. O sigui, tant de bo que disposéssim de finançament etern perquè el que suposen les despeses d'un grup així, com és això, pagar el sou de la persona responsable, pagar els desplaçaments, pagar tot plegat, poguéssim venir de fons públic, seria un somni.

Clar, el que és segur és que el país disposa de professionals i de recursos artístics i professionals com per fer-ho. Això doneu-ho per garantit, tant a nivell coral com a nivell instrumental o el que sigui. Tenim una cantera impressionant.

El president

Doncs molt bé, moltes gràcies.

Júlia Olivés Ventalló (presidenta del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya)

Ai, perdó. M'he deixat, disculpi. No, només volia mencionar que..., a la pregunta del diputat Lluís Puig sobre l'Auditori, que no sé si m'està sentint encara, però que, si li sembla bé, li podem contestar per mitjans privats, ja que respon a una cosa prèvia en aquesta compareixença, però gràcies de totes maneres per l'interès i mencionar que sembla que les coses van a millor pel que és per ara, però que ja el posarem al dia per mitjans privats.

El president

Doncs, moltes gràcies a tots tres. La veritat és que és un plaer formar part d'aquesta comissió perquè, tot sovint, quan acaba, sortim una mica millor. I no passa... *(Veus de fons.)* Bé, passa, però aquí sovint.

Moltes gràcies. Aixequem un moment la sessió, la suspenem un moment per acomiadar els compareixents i reiterar l'agraïment.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Molt bé. Endavant, seguim.

Per tant, ara hauríem de votar les compareixences. *(Rocio Garcia Pérez demana per parlar.)* Sí.

Rocio Garcia Pérez

Disculpi, president. És que li hauria de dir substitucions al grup parlamentari.

El president

Endavant.

Rocio Garcia Pérez

En aquests moments ja està substituïda la diputada Imma Ferret per la diputada Neus Comes.

El president

Molt bé. Benvinguda, Neus.

Rocio Garcia Pérez

Després és possible que hi hagi un altre canvi, però l'avisarem...

El president

Molt bé.

Rocio Garcia Pérez

...si arribem a temps. I després informar que hem retirat totes les esmenes del punt 15 d'aquesta comissió d'aquest ordre del dia.

El president

Ah, d'acord.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies.

El president

Molt bé.

Sol·licituds de sessions informatives

354-00158/15, 354-00217/15, 356-00879/15, 356-00880/15, 356-00991/15 i
356-01030/15

Doncs, ara ens correspon, després de les compareixences, votar les sol·licituds de compareixença, que serien el punt 4 fins al punt 9. Els sembla que les votem juntes? *(Veus de fons.)* No. Quina no?

Lorena Roldán Suárez

Nosaltres demanem votació separada del punt 4 al 6 i el 7, que es podrien votar conjuntament.

El president

Molt bé. Per tant, votem la compareixença 4, 6 i 7.

Vots a favor?

(Veus de fons.) Perdonin, eh?

(Pausa.)

Ben fet. Les coses s'han de mirar. No, no.

Per tant, del 4, 6 i 7 procedim a la votació.

Vots a favor?

Tretze.

Vots en contra?

Tres.

Molt bé. doncs, per tant, s'aproven aquestes compareixences.

I després la resta, que serien la 5, la 8 i la 9. (Veus de fons.) La 5, la 8 i la 9, sí, la resta.

Vots a favor?

Per unanimitat. Molt bé.

Proposta de resolució sobre la diversitat de veus en la literatura catalana

250-00487/15

I per tant, comencem amb les propostes de resolució i, en primer lloc, la primera. Què els semblaria que féssim tres minuts...

Fitxer 8

...per presentar la PR? (Veus de fons.) Sí? Molt bé.

Comencem amb la 8, que és la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de Junts i és... (Veus de fons.) Disculpeu, eh?, perquè he agafat la sol·licitud de compareixença 8, sense voler. Per tant, tornem a començar.

És del Grup Parlamentari Socialista i és la PR sobre la proposta de resolució sobre diversitat de veus en la literatura catalana. I aquesta la presentarà... Endavant, diputada.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies, president. Intentaré ser ràpida i, alhora, esmentar allò que és important d'aquesta proposta de resolució.

Bé, tenim un document que va en consonància amb algunes de les PRs que ja hem presentat com a Grup Socialista Units per Avançar i que busquen la millora de la comprensió lectora, la millora de la competència de la lectoescriptura i un seguit de millores que tothom coincideix que necessitem i, alhora, l'impuls de la cultura com a eina d'aquest aprenentatge.

Quan parlem de recolzar la feina que es fa a l'escola mitjançant projectes com el que avui parlem i el que avui també hem sentit, ens referim a actuar sobre tots i totes les alumnes. Ens referim a les intel·ligències múltiples, al ritme d'aprenentatge de cada alumne, a l'entorn personal d'aprenentatge de cadascú, a les diferents cultures d'origen, al moviment vital de cada persona i a les diferents capacitats.

I parlant de capacitats, aquest binomi artístic educatiu té la força de capacitar mitjançant el gaudi. Fer art, consumir i practicar qualsevol art ajuda a tenir una experiència emocional pròpia que fa arrelar qualsevol cosa que s'estigui aprenent.

Si aconseguim fer grans aquests projectes singulars i d'èxit al llarg de tot el territori per millorar les competències i per generar i conrear aquest esperit creador i crític, serà molt més fàcil i més experiencial aprendre.

Amb aquesta PR demanem al Govern fer extensiu el projecte de Totes les veus, que, com ja saben, és un programa que neix de l'objectiu de vetllar per la igualtat d'accés a la creació de la literatura catalana, per tal de reconèixer i afavorir aquesta diversitat de mirades. Aquest projecte forma part d'una de les mesures del Pla Nacional del Llibre i la Lectura i pretén fomentar, com deia, la participació de veus tradicionalment excloses.

La primera edició es va desenvolupar a la zona d'Osona amb molt d'èxit, enguany també es fa a Lleida. I el que demanem és fer extensiu aquest projecte a la resta del

país per tal que tots els i les alumnes puguin tenir aquesta oportunitat d'escriure creativament. Necessitem molts i moltes escriptores a Catalunya i volem llegir històries que representin totes aquestes veus.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara, pel Grup de Junts, el diputat Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, president. Mireu, era Mercè Rodoreda qui deia que la cosa més important de Catalunya és l'idioma. Fer pàtria, deia, és escriure en català i la llengua és capital.

I hem volgut començar amb Mercè Rodoreda perquè, d'alguna manera, tant el Govern com els partits que li donen suport des de la investidura ens agradaria que la qüestió de la llengua es clarifiquessin o que, d'alguna manera, també fessin una mena d'examen de què és el que ha passat fins ara. Perquè és evident que us votarem a favor d'aquesta PR, és evident que en aquestes qüestions que afecten a la llengua, ens tindreu. Però hi ha alguna cosa més profunda que no rutlla.

Tenim un president que quan considera que ha de parlar a casa doncs el català una mica, però quan ha de parlar a l'exterior, encara que sigui amb traducció simultània, hòstia, el català no, fem servir el castellà, que «así nos entendemos todos», el president de Catalunya.

Tenim un conseller de Política Lingüística, el de Política Lingüística, que diu que enlloc del món es demana el català, la llengua pròpia, eh?, a cada país la llengua pròpia, per poder treballar. És ignorància o mala fe perquè li podem fer una llista llarguíssima d'on això passa.

Què us volem dir amb això? Doncs, home, que amb la llengua no s'hi juga. Ni amb la llengua, ni fent pactes nacionals per la llengua. Amb la llengua, realment, se la reconeix, es treballa, es fa que es situï en el lloc que li pertoca com a llengua pròpia de Catalunya. I per tant, a nosaltres ens dol una mica que hi hagi aquests bolets, que, d'altra banda, us diré que això que presentem avui són els jocs florals de tota la vida, eh? Els jocs florals de tota la vida.

En tot cas, ho actualitzem, li doneu aquest nom, treballem..., perfecte. Però hi ha una qüestió molt més profunda, i és que imaginem que és un èxit absolut aquest programa i que hi hagi persones de llarga tradició a Catalunya o nouvinguts que trien el català com a llengua pròpia o com a llengua literària, fins i tot, no?, que es vulguin de dir que això. Què necessitaran? Doncs necessitaran això, un sistema cultural que els aculli i una nació que els entengui.

Jo he començat amb Mercè Rodoreda, acabo amb Mercè Rodoreda, que, al final de la seva vida, deia: «A la meua edat encara em queden unes quantes passions, escriure, el meu país i el meu idioma.» El que volem és que, precisament, quan arribem al final de l'existència de cada generació, existeixi exactament això, aquest idioma, aquest sistema cultural, aquesta cultura, aquesta llengua, aquesta tradició, aquest futur. I això, amb governs com el que tenim actualment, és molt i molt difícil.

Per tant, us demanem a vosaltres, com a grups que esteu al Govern, i a Esquerra i a Comuns que li doneu suport, que feu una reflexió profunda sobre el tractament de la llengua que fa aquest Govern.

El president

Gràcies, diputat. Diputada Raquel Sans, Esquerra Republicana.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. En primer lloc, és una mica estrany, convindran amb mi, que el grup que dona suport al Govern insti al Govern, però, en tot cas, celebrem que insti al Govern a tirar endavant una iniciativa que ve de la legislatura anterior i que, com deia la diputada, s'ha demostrat exitosa i, per tant, coincidim i votarem a favor.

Però no em puc estar de respondre a la intervenció que m'ha precedit perquè, evidentment, amb la llengua el que cal és generositat, el que cal és una mirada àmplia i el que cal és que hi capiguem tots en la defensa de la llengua.

I, segurament, cadascú de nosaltres hi posarà els matisos i hi posarà els accents diferents, però com més siguem en la defensa de la llengua, millor. I a Junts per Catalunya se'ls troba a faltar en la defensa de la llengua perquè quan n'han tingut responsabilitats, per exemple, doncs els mitjans públics d'aquest país han deixat de

tenir un canal infantil en català, i això ha tingut un impacte brutal en una generació de nens i nenes catalans.

Per tant, quan parlem de llengua i quan el Govern proposi tirar endavant, o el grup que dona suport al Govern proposi tirar endavant aquestes iniciatives, Esquerra Republicana sempre s'hi posarà de cara, perquè el que importa en aquest país és que com més gent millor defensi la nostra llengua. I per tant, no es tracta de ser exquisits ni ser estupends ni fer les declaracions més impactants o de picar-se molt fort al pit, sinó treballar, remar i ser generosos perquè la llengua i el moment ho requereix.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup del Partit Popular, la diputada Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí, moltes gràcies, president. Jo de manera molt breu, per dir que nosaltres ens abstindrem en aquesta proposició que ens porta avui el Grup del Partit dels Socialistes, bàsicament per una qüestió de concepció, perquè jo els voldria recordar que també és literatura catalana tota aquella obra que surt de Catalunya però que s'expressa en castellà.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Diputat del Partit de VOX en Catalunya, endavant, senyor Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. No podemos compartir el marco que nos presenta ahora el Partido Socialista, en el que por literatura catalana entienden exclusivamente la literatura hecha en catalán. La literatura catalana en castellano existe y es tan catalana como la que se hace en catalán.

Este programa de Totes les veus es, realmente, un oxímoron al que hacen referencia ustedes, ya que, en su supuesto objetivo de fomentar la diversidad en la creación de la literatura catalana, se excluye una de las voces más importantes en Cataluña, el

castellano. ¿Esa es la diversidad de la que hablan? Eso sí que sería verdadera diversidad, respetando la realidad sociolingüística de Cataluña, es decir, que más de la mitad de los catalanes tienen el castellano como lengua materna.

Por otro lado, hacen mención al programa nacional del llibre i de la lectura, un auténtico fracaso que, desde su creación, en 2017, ha inyectado más de 160 millones y los resultados son los que son. Es decir, en la escuela catalana los alumnos catalanes son los que tienen peor comprensión lectora de toda España, y las pruebas que así lo regulan, que son las pruebas PISA, se hacen en catalán.

Y, finalmente, ya que se ha hecho una mención literaria, yo también voy a hacer otra también, la de Ferran Agulló Vidal, que el 1910, fue el inventor del término «Costa Brava», por ejemplo, y el director de *La Veu de Catalunya*, dijo: «El castellano no se ha impuesto por decreto en Cataluña, sino por adopción voluntaria lenta de nuestro pueblo, efecto de los grandes prestigios que iba adquiriendo la lengua castellana. Éramos libres, teníamos completa autonomía política, con cortes más soberanas que las propuestas en las bases de Manresa y ya se hablaba y escribía en castellano. Y en castellano hemos de leer uno de los discursos más ardientes que se hicieron en el Salón de Sant Jordi en las últimas Cortes Catalanas.»

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Diputada Segovia, dels Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies, president. Realment, és una proposta de resolució que per tenir tot aquesta justificació i exposició de motius, després, és veritat que la proposta de resolució, l'acord en concret, és com que sabe a poco. Perquè, bàsicament, hi ha un gran relat, no?, un gran marc d'això de diversitat, d'accés a drets culturals i tal i, al final, és, continuo fent el que ja s'està fent, sense precisar ni quan, ni on, ni recursos, ni quin seria l'abast d'aquesta ampliació que s'està plantejant. Una mica..., és una miqueta, per dir-ho finament, autocomplaent, diria jo.

Llavors, és evident que la votarem a favor tots els grups perquè és com votar a favor..., bé, no tots els grups, tots els grups que estem d'acord que a Catalunya hi

ha una llengua que és el català i que s'ha de treballar perquè tothom conegui, entengui i aprengui aquesta llengua, més enllà d'altres disquisicions que s'han fet en aquesta comissió.

O sigui, nosaltres també creiem que té un problema de biaix aquesta proposta de resolució i la justificació de motius, perquè estem donant per fet que els problemes per accedir a la creació literària en català i a la creació literària catalana el tinguin només les persones d'origen divers, i jo crec que ara mateix, amb els problemes que estem tenint amb garantir un bon nivell, efectivament, d'aprenentatge, de comprensió i d'escriptura del català a totes les escoles, no sé si el tema està només en les persones d'origen divers.

I crec que aquí també s'hauria de fer una reflexió, perquè tenim un acord dels suplements de crèdit d'aquest any, que parla de les classes de reforç de matemàtiques, català i anglès, i amb el que portem de curs jo crec que brillen bastant per la seva absència aquestes classes de reforç, que, suposadament, havien de començar abans d'acabar aquest any i havien d'implementar-se ja en el curs del 2025-2026.

Per tant, crec que el que hauria sigut un acord una mica més potent és que deixi de ser un projecte puntual i passi a ser una política pública a tot el sistema educatiu català.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per tant, passem a la votació.

Vots a favor de la proposta?

Tretze vots favorables.

Abstencions?

Dues abstencions.

I vots en contra?

Un vot en contra.

Molt bé, per tant, s'aprova la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre el reconeixement del patrimoni històric de Lleida

250-00523/15

I ara passàriem a l'onzena, que presenta sobre el patrimoni històric a Lleida, que presenta el Grup Socialista Units per Avançar. I endavant la senyora, la diputada Alcalà. Endavant.

Judit Alcalá González

Gràcies, president. Avui debatem una proposta de resolució que no només parla de cultura, sinó que també de ciutat, de territori i de la gent que el fa viu perquè quan parlem del patrimoni històric de Lleida, no només parlem de pedres o de monuments, sinó que parlem d'emocions, de memòria i de futur.

Lleida és una ciutat amb segles d'història i un patrimoni impressionant. Des de l'antiga llerda romana fins a la ciutat moderna d'avui, cada etapa ha deixat la seva empremta a la ciutat. Hi ha molts símbols que ens representen a tots i totes, però sobretot un d'ells és el turó..., és la Seu Vella, que és el nostre cor, és el nostre far i és el que ens representa a tots i totes.

Sobretot, quan pugem al turó de la Seu Vella i mires des de Lleida el que és la ciutat, sents que allà hi ha una història de tot un poble. I quan venim de Barcelona, sobretot per la nit, també a quilòmetres de la ciutat veiem aquest símbol tan nostre, que és el que és el campanar de la Seu Vella. Per això, el reconeixement de la Seu Vella com a patrimoni mundial de l'UNESCO és molt més que un títol, sinó que és un acte d'orgull col·lectiu.

A més a més, Lleida també s'està treballant de valent per fer-ho tot possible. Fa pocs dies han acabat les obres de restauració del baluard de la Llengua de la Serp, s'estan finalitzant les del baluard del Rei, i del claustre també, que hi havia unes goteres, abans d'acabar l'any també es posarà en marxa un nou projecte d'il·luminació monumental. Tot això demostra que a Lleida s'hi creu i que la ciutat s'hi vol crear per millorar.

Però no només parlem de patrimoni, sinó també parlem de ciutat, de tot el que envolta aquest patrimoni. Passejar per Lleida ha de ser una experiència molt

enriquidora perquè l'eix comercial, un dissabte al matí, ha de ser molt més que anar de compres, ha de ser viure la història, gaudir-la i també respirar el que és la història. Un eix que no només s'hi barreja comerços, sinó espais culturals i també patrimoni viu.

Les termes de Remolins, el Teatre de Principal, l'antic convent de Santa Teresa, i això és el que dona l'ànima a la ciutat i el que la fa atractiva per a tothom.

Lleida s'està movent en aquesta direcció i les termes de Remolins estan incloses dins del pla de barris, que es faran ja properament, i també s'està treballant per recuperar l'antic de Santa Teresa. I el xalet modernista dels Camps Elisis, que és una joia nostra modernista també, que tindrà finançament del PUOSC.

Són projectes reals que donen vida i esperança i per això la nostra proposta de resolució insta al Govern a continuar a treballar en aquest camí, a reconèixer el valor patrimonial històric de Lleida, a impulsar el pla integral del centre històric, a donar suport també a la restauració de les termes...

Fitxer 9

...de Remolins, a col·laborar també a recuperar el convent de Santa Teresa i a preservar, sobretot, els espais també com l'església de Sant Martí. Amb això el que volem és una Lleida viva, orgullosa i acollidora.

I també, doncs, dir que hem transaccionat l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Junts i també hem acceptat les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra i n'hem transaccionat unes altres també del mateix grup.

I per aquest motiu, doncs, demanem el suport dels grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

El president

Bé, les transaccions han estat repartides em sembla, per tant, comencem pel Grup Parlamentari de Junts, Jordi Bertran, diputat. Perquè han presentat esmenes també, les ha presentat el Grup d'Esquerra i, per tant, té la... (*Veus de fons.*) Ah, la fa en Lluís. Em pensava... Endavant, doncs, l'honorable diputat Lluís Puig, endavant.

Lluís Puig Gordi

Molt bé, gràcies, president. Molt breu. Ha estat un plaer poder dialogar, poder transaccionar i poder posar-nos d'acord, sempre amb la cultura i el patrimoni ens hi trobareu, ens hi trobareu a totes bandes, tant quan es parla de Sixena com quan es parla d'altres temes.

Això tan senzill de trucar, parlar, dialogar, escriure i pactar, és el que sembla que costi molt fer a altres nivells, amb el Govern i amb el Govern espanyol. Però, mira, cadascú entomi el que pugui.

Res més. Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. I ara la diputada Marta Vilalta, endavant.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltes gràcies. Evidentment, compartim la idea que la ciutat de Lleida disposa d'un patrimoni històric valuós, de fet, és reflex d'aquesta història rica que té la capital de la terra ferma i que massa vegades és desconeguda per la resta de gent de Catalunya i, fins i tot, també pels propis lleidatans i lleidatanes.

Evidentment, l'emblema principal és, sens dubte, la Seu Vella de Lleida, que defineix aquest *skyline* de la ciutat i símbol representatiu dels lleidatans i lleidatanes.

Però no només la Seu Vella, les termes de Remolins, l'església de Sant Martí, l'antic convent de Santa Teresa, el xalet dels Camps Elisis, són els tres elements patrimonials destacats de la ciutat i que requereixen actuacions urgents per a la seva preservació. Alguns d'aquests són al centre històric, que també requereix la seva recuperació perquè és un espai que ha de ser de convivència, que ha de ser de cohesió. Per cert, preservar l'eix comercial es fa defensant el comerç de proximitat també, no en projectes com Torre Salses, però això seria objecte d'un altre debat.

En tot cas, agraïm la presentació de la proposta de resolució i en reconeixem la bona voluntat, però amb bona voluntat no n'hi ha prou. Presenten una proposta de resolució el Grup del Partit dels Socialistes, que és el grup que està al Govern de la Paeria, que és el grup que està al Govern de la Generalitat, que a la vegada és el

grup que està al Govern de l'Estat. Per tant, és tan senzill com allò que demanen en aquesta proposta, ho facin. Se'n recorden?, fets i no només paraules. Una mica com en la proposta de resolució anterior ha anat el debat per aquí, no?

En la proposta en concret demanen reconèixer el patrimoni històric de la ciutat de Lleida. Òbviament, hi estem d'acord, ens sentim orgullosos de la història de Lleida, del que som i cal posar-ho en relleu.

Proposen una comissió bilateral entre la Paeria i el Departament de Cultura i dona suport al pla integral del centre històric, a la restauració de les termes romanes de Remolins, a la intervenció arquitectònica, a les actuacions a l'Església de Sant Martí i al xalet dels Camps Elisis. D'acord, però tornem-hi, són bones paraules, només bones paraules. Per això hem fet esmenes.

Perquè d'acord que hi hagi una comissió bilateral sobre el patrimoni cultural, però aquesta no pot ser una simple escenificació, ha de ser executiva, ha de tenir un pressupost i ha de tenir una capacitat tècnica.

D'acord en donar suport a totes les remodelacions i restauracions i actuacions, però cal que hi hagi recursos econòmics, els necessaris, i d'aquí, doncs, les nostres esmenes.

Afegim també el Molí de Cervià com a monument a preservar de l'entorn de la ciutat i hem afegit dos punts més a través de les esmenes. D'una banda, una per reforçar la candidatura del Turó de la Seu Vella com a Patrimoni de la humanitat de la UNESCO, com a oportunitat i reconeixement i que compti amb els fons econòmics necessaris.

I, de l'altra, també incloure Lleida i el seu patrimoni als circuits nacionals de recerca, de creació i de difusió cultural per superar també aquesta visió centralista que massa vegades existeix també en l'àmbit cultural.

Algunes esmenes s'han acceptat, ho deia la diputada proponent, la majoria s'han transaccionat. Nosaltres hem posat per davant la voluntat d'acord i de millora, però hem de dir que les propostes que ens ha fet de transacció el Grup del Partit dels Socialistes són descafeïnades. A l'hora de concretar, doncs res, només bones paraules, com els hi deia, i la preservació del patrimoni de Lleida no es pot

descafeïnar. El patrimoni de Lleida no necessita copets a l'espatlla, sinó compromís, concreció, recursos econòmics i eines.

Votarem a favor perquè preferim, com deia, sumar esforços, sempre ens hi trobaran, però que consti que aquí no hi ha cap tracte preferent a Lleida, com vol fer creure el paer en cap de Lleida.

I, reitero, no es tracta de fer bones declaracions d'intencions o de penjar-se medalles, es tracta de fer que les coses passin. Són al govern de tots els llocs, ara mateix, doncs compleixin les seves pròpies propostes.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara pel... Endavant, diputat Pau.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. El Partit Popular votarem a favor del punt 1 d'aquesta proposta de resolució perquè entenem que és de justícia reconèixer i posar valor el patrimoni històric de Lleida i, en particular, la Seu Vella, un autèntic emblema i orgull compartit per tots els lleidatans i, evidentment, també per tots els catalans. Coincidim plenament que aquest patrimoni s'ha de dinamitzar i fer apreciar perquè només així el podrem conservar i transmetre a les futures generacions.

Ara bé, sobre la resta de punts, optarem per l'abstenció i, inclús, en algun cas, hi haurem de votar en contra. I ho fem perquè, més enllà de les bones paraules, no podem donar un xec en blanc al PSC quan sabem què és el que passa a Lleida en realitat, i és que fa només uns mesos el Partit Popular va presentar a la Paeria una moció per un pla integral de regeneració del centre històric, amb mesures concretes per combatre la degradació urbanística, la inseguretat, el despoblament i la manca de neteja.

Una proposta que era ambiciosa, oberta a tots els actors socials i institucionals, però què va fer el PSC llavors? Doncs va votar-hi en contra. I ens sembla una contradicció enorme, i és que avui el PSC ens presenta una proposta de resolució per fer costat al Pla integral del centre històric, però a Lleida rebutgen la nostra moció, que anava, exactament, en aquesta línia, on també hi havia mesures molt concretes sobre

habitatge assequible, comerç, seguretat, neteja, control de plagues i dinamització econòmica i cultural. Totes elles, per cert, perfectament compatibles amb la preservació del patrimoni.

Per això diem que nosaltres no podem ser còmplices de la seva incoherència, senyors del PSC. Ens obliguen a abstenir-nos o a votar en contra d'alguns punts, perquè no podem donar un xec en blanc, com deia, als qui diuen una cosa al Parlament però en fan una altra a l'Ajuntament de Lleida quan la proposta ve del cap de l'oposició.

I és que el Partit Popular té una posició molt clara, defensem el patrimoni de Lleida, defensem el centre històric, defensem mesures integrals per recuperar-lo, però ho fem amb coherència i amb propostes reals i no amb discursos de cara a la galeria, com és la proposta que ens porten vostès aquí avui.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat Ferran. Endavant el senyor Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, moltes gràcies, senyor president. És palès el vergonyós i lamentable estat de conservació de bona part del patrimoni històric i arquitectònic de la ciutat de Lleida. És una trista realitat la degradació de l'entorn del turó de la Seu Vella, l'Església de Sant Martí, de les termes romanes de Remolins, de l'antic Convent de Santa Teresa, etcètera. I tant que cal una immediata intervenció per a la seva restauració, ja que, si s'enfonsa el nostre patrimoni històric i arquitectònic, s'enfonsa la nostra identitat catalana, espanyola i cristiana.

No obstant això, que sigui el Partit Socialista qui ens digui ara que cal fer una immediata restauració del patrimoni històric i arquitectònic de Lleida i que s'arrogui, que s'atribueixi l'empenta en fer-la, que no pas empremta, ni molt menys, impremta, ja saben per què ho dic, no? És una veritable presa de pèl, un insult a la intel·ligència.

Senyors dels Partit Socialista, que han estat governant Lleida durant més de quaranta anys. I per cert, que Esquerra Republicana no plori tampoc, eh?, que també han governat Lleida. Tot el que diuen aquí és un *déjà vu*. Quaranta anys parlant del

mateix, que rehabilitaran les termes de Remolins, Sant Martí, el Convent de Santa Teresa, l'entorn del turó de la Seu Vella, i la realitat és que no han fet res. I com que no han fet res, passen els anys i l'estat ruïnós s'agreuja. És que són molts anys de promeses incomplertes. Ja n'hi ha prou de tanta xerrameca.

A més, en cap cas esmenten vostès que el primer que cal fer és fer fora a tots aquells que han degradat el centre històric, convertint-lo en un focus de prostitució, narcotràfic, robatoris i incivisme, la majoria dels quals són estrangers. És a dir, actuar contra els delinqüents eficaçment i els que són estrangers, deportar-los als seus països.

Finalment, ara el Partit Socialista diu que ja ha aprovat un pla de rehabilitació, ha esmentat la diputada, de 60 milions, dels quals, 25 els aprovarà la Generalitat i provindran del Pla de barris. Apa, vinga, més promeses! Però és que no recapten prou a Lleida? La Lleida del socialista Larrosa és la tercera ciutat amb més pressió fiscal de tota Espanya, mentre que l'estat de la ciutat, especialment el centre històric, és deplorable.

El Govern socialista de Lleida, que incompleix les seves promeses, confia en el Govern socialista de la Generalitat, que també incompleix les seves promeses i que no sap ni aprovar un pressupost. Què pot sortir malament?

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I té la paraula la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. S'ha de reconèixer que el diputat de VOX juga amb avantatge, perquè com no pot dir res del que hagin fet a cap govern a Catalunya, doncs sempre pot posar-se en aquest paper de l'oposició, perquè, evidentment, ningú no li podrà retreure el que han fet o han deixat de fer allà on governen a Catalunya, perquè, oh!, sorpresa!, enlloc.

De tota manera, sí que tornant al contingut de la proposta de resolució i una mica a la línia de l'anterior, o sigui, no deixa de ser una mica estrany que el Partit Socialista necessiti que es voti en el Parlament que es creï una comissió bilateral per abordar

les necessitats del patrimoni cultural de Lleida entre el Departament de Cultura de la Generalitat, que està en mans del Partit Socialista, i la Paeria de Lleida, que està en mans del Partit Socialista.

Jo entenc que si la comunicació flueix entre les persones del Partit Socialista que estan en els diferents nivells del Govern, ja haurien d'haver posat en marxa aquesta comissió bilateral, no hauria d'haver estat tan difícil. Però si el que necessiten és que el Parlament els digui que ho han de fer, doncs votarem a favor perquè ho puguin fer, perquè sembla ser que, sinó, no es podria posar en marxa, una cosa que sembla, al nostre entendre, com molt òbvia que s'hauria d'haver pogut fer ja.

De tota manera, a banda de donar suport a la proposta de resolució i als punts que apunten, nosaltres sí que creiem que en aquesta comissió bilateral podrien parlar d'altres elements patrimonials, no?, que, com ha comentat també el Grup d'Esquerra, necessiten restauració i manteniment també.

Per exemple, a nosaltres ens interessa especialment tot allò que té a veure amb vestigis de la guerra i de la postguerra, no? Sabem tots que hi ha la proposta de fer un centre d'interpretació de la guerra i la postguerra, que hi ha diverses entitats de Lleida que ho reivindiquen, que s'han començat els estudis per fer aquest centre, però que de moment no hi ha res concret, el que dèiem, bones intencions, paraules, però res en concret.

I creiem que aquesta comissió bilateral estaria molt bé que també tracti aquestes qüestions, o altres vestigis, com el mateix Call Jueu, com el Molí de Cervià, que ja ho ha comentat Esquerra Republicana, com el Tossal de la Moradilla, que té elements medievals, però que també va ser una fortificació republicana durant la Guerra Civil i que tenia una torre de telegrafia de finals del segle XVIII, les muralles del Castell de Gardeny, la Torre Patriot, que és una torre típica construcció de l'horta, que fa molt de temps que el nostre grup allà i moltes entitats reclamen que es restauri i es converteixi en un centre dedicat a l'horta. Potser és un element que no pot semblar tan important al costat de la Seu, no?, i de tot l'entorn de la Seu, però creiem que és important que també estiguin en compte aquests altres patrimonis que també enriqueixen el valor patrimonial que té Lleida i tot el seu entorn.

Per tant, això, donem suport a la proposta de resolució, no podia ser d'una altra manera, però els demanem que potser les propostes de resolució les converteixin en polítiques dintre del seu pla de Govern.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, per donar resposta a les esmenes, la diputada Alcalá.

Judit Alcalá González

Gràcies, president. Primer que tot, vull agrair el to i la voluntat d'arribar a acords tant a la diputada Marta Vilalta com al diputat Lluís Puig, donat que totes elles milloraven la proposta, és veritat, i que, a més a més, no modificava el que és el sentit, sinó que ho feia molt més ambiciosa. Això demostra que quan es tracta de cultura i patrimoni podem trobar punts en comú i treballar plegats pel mateix objectiu, que és avançar amb Lleida i amb el país.

I ja li he explicat a les intervencions les accions que s'estan duent a terme, que no són poques, en els darrers anys són unes quantes, eh?

I al PP només dir-li que arriba tard. Ja fa dies que s'està treballant de manera integrada al centre històric en dinamització, serveis i habitatge. Per tant, passegi's una mica més per la zona.

I a VOX també li dic el mateix, passegi's vostè una mica també perquè, segurament, no ho coneix i el seu diputat, el que és aquesta zona, també la coneix ben poc. I el que li fa ràbia és que Lleida sigui una ciutat de color i no com les ciutats que volen vostès, que totes les voldrien en blanc i negre. I el centre històric, si es dona una volta, veurà que ha canviat i que no és aquesta ciutat que vostès volen vendre.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, diputada. I ara passem a la votació. I abans, els ho explico. Les esmenes acceptades han sigut l'1, la 7 i la 8. (*Veus de fons.*) Dels punts 1, 7 i 8. Les transaccionades amb Esquerra, la 2, 3... Els punts, eh? (*Veus de fons.*) 2, 3, 4, 5 i 6.

I la transaccionada amb Junts és un punt nou, nuevo, nou. (*Rialles.*) No nou. No el número... (*Veus de fons.*) També serà el nou, eh? (*Rialles.*) O sigui, farem..., serà nou al quadrat.

Molt bé, llavors, votacions separades? Vinga. Endavant, senyor Ferran.

Pau Ferran Navarro

Per fer-ho més senzill, de tots els punts.

El president

Ah, doncs deixem-ho córrer. (*Veus de fons.*) Jo crec que acabarem abans, eh?

Fitxer 10

Votació. El punt número 1.

Vots a favor?

Unanimitat.

Punt número 2. (*Veus de fons.*) Sí, sí, ja ho he dit, eh? O sigui, el punt número 2 és la transaccionada. (*Veus de fons.*) Sí, vots a favor he dit. Sí, sí.

Bé, el punt número 2 és la transacció amb Esquerra, tal com indica l'excel·lentíssima diputada Lorena Roldán, és... Vots a favor són el Grup de Junts, el Grup d'Esquerra, el Grup de Comuns i el Grup de Socialistes Units per Avançar.

Vots en contra?

El Grup de VOX, hi ha 3, que és el Grup de VOX i el Grup del Partit Popular.

El punt número 3.

Vots..., que és la transacció també amb Esquerra.

Vots a favor?

Catorze vots a favor.

Vots en contra?

El Partit Popular, 2.

El punt número 4, que també és la transacció amb Esquerra.

Vots a favor?

Per unanimitat.

El punt número 5, que també és la transacció amb el Grup d'Esquerra.

Vots a favor?

Catorze.

Vots en contra?

Abstencions?

El Grup Popular, 2.

El punt número 6, que també és una transacció amb Esquerra.

Vots a favor?

Catorze.

Vots en contra.?

Abstencions?

Dos del Grup Popular.

I passem a la votació del punt número 7, que és amb una esmena acceptada.

Vots a favor?

Per unanimitat.

El punt número 8.

Vots a favor?

Tretze.

(Veus de fons.) Un moment, un moment. El 13? Esperem un moment. *(Veus de fons.)* Estem votant el 13... *(Veus de fons.)* Perdó.

El punt número 8, que era amb l'esmena acceptada. Endavant. Sí?

Vots a favor?

Quinze.

Vots en contra?

Un del Grup de VOX.

El punt número 8? *(Veus de fons.)*

El 9, que és el nou punt de la transacció de Junts.

Vots a favor?

Per unanimitat.

Molt bé. I ara passem a la següent proposta de resolució. *(Rocio Garcia Pérez demana per parlar.)* Digui, endavant.

Rocio Garcia Pérez

President, és perquè hi ha hagut canvis en substitucions i volia fer-ho constar. La diputada Judit Alcalá ha substituït la diputada Gisela Navarro. I ara el diputat Guillem Sánchez substitueix la diputada Judit Alcalá.

El president

Moltes gràcies. I ara el Grup d'Esquerra?

Raquel Sans Guerra

Sí, aprofito per comunicar una transacció... *(rialles. L'oradorariu.)* ...de diputades que s'està produint en aquest moment. El canvi... *(L'oradorariu.)* Perdó. Entre la diputada Marta Vilalta i la diputada Lluïsa Llop.

El president

Endavant. Moltes gràcies.

**Proposta de resolució sobre la governança del patrimoni
arqueològic romà de Tàrraco**

250-00529/15

El punt número 12 de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre la governança del patrimoni arquitectònic romà de Tàrraco. Té la paraula el diputat de Junts, que és qui l'ha presentat, el diputat Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Moltes gràcies, president. D'entrada, traslladar el nostre suport al diputat Lluís Puig davant de la situació plantejada pel recurs interposat per la Fiscalia a la seva causa i, per tant, el nostre escalf des d'aquí.

En relació a la governança del patrimoni romà de Tarragona, presentem aquesta proposta de resolució, que va ser entrada el 30 d'abril. Sortosament, a principis de setembre se'ns va comunicar des de l'Estat i des de la Generalitat que això es tiraria endavant i, de fet, gràcies a les negociacions del Grup de Junts al Congreso, doncs també vam poder anunciar-ho i participar de l'acord.

Ara bé, a partir d'aquí, tal com ja ha manifestat el plenari de l'Ajuntament de Tarragona, en què hi ha hagut intervencions, sobretot dels grups d'Esquerra Republicana i del Partit Popular, ens preocupa, perquè ja va sent una tendència de l'actual Govern, aquest fet de no voler compartir la informació, no? Això fa que es generin, i en moments crucials com és aquest, desconfiances innecessàries.

Per tant, nosaltres anuncio que registrem una sol·licitud de compareixença, perquè la consellera de Cultura vingui en comissió a explicar els estatuts i el pressupost de l'exercici 2026 d'aquest consorci que s'ha anunciat. Perquè, bàsicament, el que generen són dubtes, fins i tot en els pressupostos, això, amb la bona voluntat de la diputada del PSC, doncs hi ha hagut ganes d'entesa per transaccionar alguna cosa, però els números ballaven, eh? I com ballaven, jo crec que, en situacions en què estem per la labor i que hem de tirar endavant, hem d'intentar que això no passi. Per tant, amb la màxima bona voluntat, registrem aquesta compareixença perquè hi hagi aquí aquesta explicació.

Paral·lelament, anuncio que retirem el punt 1 de la proposta, donat que ja s'ha complert, i mantenim la resta, el 2, perquè específicament s'esmenta el cas del consorci. En el primer es feia referència a un conveni que ja queda caducat perquè no tindrà sentit, sinó que ja es passa a la fórmula del consorci. Demanem que sí que es voti el número 2.

El número 3 i el 4 tenen molta importància perquè ni l'Estat ni la Diputació han acceptat estar dins d'aquest consorci. Per tant, nosaltres creiem que de la manera màxima immediata que sigui possible es porti a terme.

I el número 5, perquè parla d'una sèrie de fórmules perquè la governança sigui més participativa, tant amb el teixit associatiu com el teixit acadèmic, com amb els ajuntaments de fora de Tarragona que també tenen mostres d'aquest patrimoni mundial.

I després hem acceptat una esmena per part del Grup d'Esquerra, que sí que demanarem que s'incorpori com a addicional al final.

Moltes gràcies, president.

El president

Molt bé. Té la paraula el Grup Socialista perquè ha presentat una esmena, malgrat que decau perquè retira el punt número 1, i, per tant, endavant la diputada Raquel Sans per l'esmena que ha presentat i, naturalment, per posicionar-se.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Simplement, expressar el nostre vot favorable als diversos punts d'aquesta proposta.

La temporalitat de les propostes de resolució al Parlament fa que caduquin de vegades, no?, i en aquest cas ens trobem un consorci que es presentava aquesta mateixa setmana i, per tant, compartir amb el diputat Bertran que es fa una mica estrany haver de votar coses que han passat aquesta setmana.

En tot cas, assenyalar la necessitat d'invertir en el patrimoni romà tarragoní, amb la necessitat d'unificar els diferents monuments que tenim perquè és cert que la disgregació i les diferents propietats dels monuments fa que no hi hagi un relat únic respecte al patrimoni tarragoní. I assenyalar, sobretot, i posar èmfasi en què això no pot anar lligat només a incrementar el nombre de visitants, sinó que estem al 2025 i que hi ha monuments del nostre patrimoni que actualment encara no són accessibles. Per tant, també que aquest consorci ha de servir per fer accessibles els diferents monuments que tenim a la ciutat.

I també dir que nosaltres hem registrat la petició de compareixença, precisament, perquè la informació respecte al consorci ha arribat tard, ha arribat malament i creiem que calen les explicacions pertinents perquè, com feia la companya Marta Vilalta en la seva exposició anterior respecte a Lleida, estan molt bé els consorcis, les comissions, però el que calen són recursos, en aquest cas també pels monuments tarragonins, sobretot pel seu manteniment i, per tant, estarem molt amatents en què deriva aquest consorci, que el que ha de significar és una bona conservació del patrimoni i una millor accessibilitat d'aquest.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Diputada Lorena Roldán? (*Veus de fons.*) Endavant, endavant.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Bé, primer voldria començar responent al diputat Bertran, que jo crec que ha fet una bona descripció del que hem intentat en aquests dies, no?, transaccionar i entendre'ns, que és el que hem de fer. També ha posat en valor que també s'han fet algunes negociacions a Madrid i que també veu com donen fruits i també ho celebrem, aquesta mirada creiem que és positiva. Però també recordar que aquest consorci també començava a caminar, justament, els primers mesos de legislatura, i només han passat catorze mesos.

La consellera Hernández també va explicar en sessió parlamentària, fa poques setmanes, que el consorci gestionarà, el Consorci pel Patrimoni Romà de Tarragona, gestionarà un pressupost corrent de gairebé 9 milions d'euros anuals, aportats a parts iguals per la Generalitat i l'Ajuntament de Tarragona.

I en aquesta mateixa línia també anava l'esmena que hem presentat i que no ha estat acceptada pel Grup de Junts, que deia del compromís de la Generalitat de cara a l'exercici 26 a formalitzar un consorci amb l'Ajuntament de Tarragona en relació al conjunt arqueològic de Tàrraco i on es materialitzi una aportació a l'alça per part del Govern, de manera que així se'n visualitzi el caràcter estratègic de la ciutat de Tarragona per a Catalunya i que contribueixi també a l'equilibri territorial del mapa cultural del país.

Per tant, pensem que si prospera, i nosaltres hi votarem a favor de tots els punts, doncs que Tarragona avança i Catalunya també, i la cultura i l'acord al qual hem d'intentar arribar els grups per fer avançar el país pensem que també. O sigui, que celebrem que estiguem, almenys, els grups parlamentaris presents per la feina, per ajudar la cultura, el patrimoni cultural i, d'aquesta manera, doncs, evidentment, la cultura i el país avançarà.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Diputada Roldán?

Lorena Roldán Suárez

Sí, gràcies, president. A veure, jo comparteixo la preocupació, igual que la resta de diputats, especialment els diputats tarragonins, com jo mateixa, però sí que és veritat que discrepem una mica en la fórmula que se'ns ha proposat del Consorci, i així ho hem expressat també amb el debat que hem tingut ja al consistori tarragoní. És a dir, entenem que hi ha d'haver alguna mena d'òrgan coordinador, però no aquest, perquè, en aquest cas, el que farem serà perdre l'autonomia i això, a més a més, és que no passa, per exemple, en altres ciutats, que també són patrimoni mundial, on els consistoris tenen encara la governança o la presidència sobre aquest patrimoni de béns, no?, béns de patrimoni mundial.

Quins són els riscos? Doncs, per exemple, tenim experiències, com el Consorci de Mèrida, que destina prop del setanta per cent del seu pressupost en despeses de personal, i aquí passarà el mateix. I nosaltres entenem que els diners han de ser finalistes i que els monuments han de rebre directament les inversions, perquè sinó el que farem serà engreixar l'estructura administrativa i, al final, el patrimoni doncs quedarà desprotegit en aquest cas, que, a més a més, ja no es que estigui..., ja no parteix d'una bona situació.

I, per tant, insisteixo que nosaltres creiem que aquesta fórmula de Consorci, on el patrimoni quedarà en mans de la Generalitat, doncs no és una bona idea, sobretot també tenint en compte, insisteixo, doncs com està tot allò que gestiona la Generalitat. La necròpolis fa dècades que està tancada; el Teatre Romà, doncs

només cal veure les condicions lamentables i molt preocupants en què es troba. I per tant, veiem que quan la Generalitat ha de gestionar, les coses no funcionen bé. I per tant, doncs insistim que ens preocupa el tema del Consorci.

A més, sobretot, creiem que hi haurà una..., no ho sé, una manca d'agilitat a les qüestions, perquè cada vegada que haguem de fer una actuació des de Tarragona haurem de demanar el permís, l'autorització a la Generalitat. Per exemple, doncs per arreglar les muralles, pel circ, per l'amfiteatre, per qualsevol cosa que haguem de fer, doncs crec que això el que farà serà eternitzar els processos. I, insisteixo, que ja, malauradament, la situació del patrimoni ja no parteix doncs d'una bona preservació, i creiem que, en aquest cas, sortirem perdent.

I per tant, doncs si no vaig errada, crec que s'ha acceptat l'esmena que presentava el Grup d'Esquerra Republicana, que en aquesta sí que donarem suport, però a la resta de punts votarem en contra.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Diputat Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies. Bien, ja conocen todos ustedes, sobradamente, nuestra posición al respecto de la creación de nuevas comisiones, en este caso consorcios, más puestos, más sueldos, chiringuitos, etcétera.

Por lo tanto, sí que pediría la votación separada de los puntos 2, 3, 4 y 5. Estamos absolutamente en contra de esto por lo que significa de, bueno, problemas, de desviación de dinero, etcétera, etcétera.

El president

Gràcies, diputat. Diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Sí, efectivament, queda com una mica extemporani el debat, després ja de l'aprovació del consorci aquesta setmana, per tant, no farem una intervenció massa llarga.

Nosaltres creiem que la creació d'aquests instruments s'ha de poder fer també treballant-ho amb una mica més d'amplitud i, tant de bo, amb més suport de tots els grups que estan dintre del consorci de l'Ajuntament, perdó, de Tarragona.

I, tot i que és evident que és una important oportunitat, no?, per la ciutat i pel patrimoni perquè, a més a més, hi ha una previsió d'inversió de, pràcticament, 40 milions d'euros, no?, que, segurament, serà un revulsiu important perquè hi hagi aquesta recuperació i també una reactivació social i econòmica al voltant, creiem que, efectivament, s'hauria pogut fer d'una altra manera i que, segurament, el tema de cedir la presidència del consorci a la Generalitat doncs era una qüestió que mereixia, com a mínim, que es parlés amb més calma i amb més tranquil·litat.

I de tota manera,...

Fitxer 11

...posar en evidència, # la notícia publicada al *Diari de Tarragona* d'aprovació del consorci, doncs com el diputat, el regidor en aquell..., de Junts per Catalunya, no?, el senyor Jordi Sendra va posar en valor els recursos aconseguits del Ministeri de Cultura per part del seu grup gràcies a les negociacions amb el Govern de l'Estat.

I ja està tot dit.

El president

Gràcies, diputada. Per posicionar-se sobre les esmenes, el diputat Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Bé, en tot cas, dir que hem acceptat a d'Esquerra i no la del PSC per aquest ball de xifres. Jo, en tot cas, només vull dir aquest ball de xifres que, en aquest moment, nosaltres el que estem treballant és amb uns números, que són els que va dir el president de la Generalitat, en què hi ha una distribució que, com es proposava per part del PSC, que es deia «a parts iguals», això no és així, perquè la Generalitat posa més diners i per això d'aquí obté la presidència, dedueixo que és això, cosa que em sembla, si és així, doncs com es va anunciar la Generalitat, doncs té tota la lògica, no?

I després, amb el tema de les inversions, que hi ha un ball de xifres impressionant. Perquè en aquest pressupost del 2026 només hi ha 2,4 milions d'inversions, no aquesta xifra que apareix en els mitjans.

Per tant, per això demanem que s'expliqui i crec que, almenys en els grups que tenim la màxima bona voluntat, i em consta que fins i tot alguns grups que s'han posicionat en contra aquí i a l'Ajuntament, si se'ls hagués explicat, coneixent les persones que hi ha al darrere d'aquests grups, segurament hauria hagut una unanimitat o gairebé una unanimitat molt més alta. Per tant, jo crec que el Govern ha de fer un exercici d'intentar jugar una miqueta amb més transparència i comptar que en aquests temes ens pot tenir al costat.

El president

Gràcies, diputat. Passem a la votació. Pel que ha dit el diputat Acosta, més val que les votem totes per separat. Entenc que l'esmena que ha presentat Esquerra seria la darrera. Per tant, l'1 desapareix i, per tant, primer passem a la votació del punt número 2.

Vots a favor?

Tretze.

Vots en contra?

Un del partit de VOX. Vots en contra, 3 de VOX i Partit Popular.

Per tant, queda aprovada.

Passaríem a la votació del punt número 3.

Vots a favor?

Tretze.

Vots en contra?

Tres.

Passaríem al punt número 4.

Vots a favor? Favorables?

Tretze de nou.

En contra?

Tres. (*Veus de fons.*)

Ja només queda una.

El punt número 5.

Ja només queda una.

Vots a favor?

Vots en contra?

Tres.

Per tant, 13 vots a favor i 3 en contra, queda aprovada.

I ara votaríem el punt que és l'esmena del Grup d'Esquerra Republicana, que passa a ser la del darrer punt.

Per tant, vots a favor?

Per unanimitat.

Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un decret sobre les actuacions dels grups de foc que participen en les manifestacions festives amb ús d'artificis de pirotècnia

250-00599/15

Passem, doncs, a la proposta de resolució número 13, que és sobre l'elaboració d'un decret d'actuacions dels grups de foc que participen en les manifestacions festives amb ús d'artificis de pirotècnia. El diputat Bertran, endavant, que és qui l'ha presentada, el seu grup.

Jordi Bertran i Luengo

Molt bé, moltes gràcies, president. Aquesta proposta de resolució, a diferència de la prèvia, no s'ha mogut de com estava, eh? Va ser una compareixença que van realitzar tres coordinadores relacionades amb el món del foc, del Bestiari, dels Balls de Diables Tradicionals i de la Xarxa de Diables, que aglutinen, pràcticament, la totalitat dels grups de foc que estan federats, segur que n'hi ha de no federats.

Bé, en tot cas, ells reclamaven una sèrie de mesures molt tècniques, que una part d'aquestes són necessàries perquè el Govern de la Generalitat, el 2011, va generar un decret òmnibus que va eliminar el decret de l'any 1999, que regulava la part de seguretat en els grups de foc, pensant que a la nova normativa espanyola ja quedava tot recollit. Això no és així, com prova el fet que el Govern basc va activar una normativa complementària i naltros estem en el mateix cas. Hi ha una sèrie de coses que no queden cobertes, no?

La idea essencial que tenen els grups de foc és que, si agafem un símil, i anem amb un cotxe per la carretera, no?, trobarem senyals que són d'obligació i d'altres que són de recomanació. Doncs el que volen és que hi hagi una sèrie de senyals d'obligació perquè no es trobin amb un atzucac, ells, de cara a poder fer les actuacions.

Quina és la situació que tenim actualment? Que tenen una sèrie d'inseguretats jurídiques que han derivat, pràcticament, en un col·lapse del sistema d'assegurances que tenen. Això ja ha passat amb altres manifestacions de cultura popular i ara els passa amb els grups de foc.

Per tant, per això aquest decret, podríem dir, molt tècnic, eh?, que, bàsicament, el que fa és recollir les propostes que es van fer aquí a la Comissió.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. El Grup de Socialistes Units per Avançar ha presentat una setmana, per tant, endavant, diputada Rocío.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. No, no ha estat acceptada per part del Grup de Junts. Volem expressar el nostre desacord amb el plantejament inicial d'aquesta proposta, amb la forma de plantejar-la, que no amb el fons de la qüestió, que és dotar de més i millors eines de gestió a la cultura popular i a les entitats de foc.

El diputat Bertran, com deia, no va voler acceptar aquesta esmena presentada pel nostre grup. Una única esmena de modificació de l'encapçalament de la proposta

que determinava la resta de punts. Per tant, nosaltres no donarem suport a aquesta proposta de resolució.

Pensem que s'hauria d'haver plantejat un procés també de discussió entre departaments i també interadministratiu per redactar aquest decret que ja ens porten aquí a votació, dit i fet. I el nostre posicionament és clar. La proposta que presenta el Grup de Junts diu que en aquesta Comissió de Cultura s'han d'aprovar els punts del futur decret que hauria d'elaborar el Govern de la Generalitat. Bé, no es pot determinar aquí i ara. Pensem els punts que ha de recollir el futur decret sense escoltar les entitats de foc, a totes, associacions, empreses de pirotècnia, departaments de la Generalitat implicats.

Voldria també ressaltar una notícia d'ahir mateix, que celebrem, i és que el Departament de Cultura va presentar en roda de premsa les línies de treball en l'àmbit dels Balls de Diables, correfocs i activitats amb ús de pirotècnia, donant a conèixer el document consensuat que recull les recomanacions per a l'ús d'articles pirotècnics en correfocs, cercaviles de foc i manifestacions festives i culturals.

També s'ha presentat la nova aplicació FOC, que vol dir Festa, Foc i Pirotècnia. Hi han participat tres federacions de diables, diableses, bestiar, que formen part del Consell de l'Associacionisme Cultural, com són l'Agrupació de Bestiar Festiu i Popular de Catalunya, la Federació de Diables i Dimonis de Catalunya, la Coordinadora de Balls de Diables Tradicionals de Catalunya. En fi, el document presentat ahir ha estat el resultat d'un procés de redacció col·laboratiu, participatiu amb entitats, departaments de la Generalitat, administracions públiques i locals, experts i expertes, fabricants.

Aquesta seria la línia que nosaltres pensem que s'ha de seguir per a l'elaboració d'aquest futur decret que avui se'ns vol imposar i que creiem que s'hauria de fer, sí, certament, però donant veu i participació a tothom que està implicat i que forma part de la tradició cultural i popular del foc de Catalunya, creant un espai i una comissió on es recullin aquestes propostes per a aquest futur decret.

Per tot l'exposat, doncs no podem donar suport a aquesta proposta de resolució del Grup de Junts.

El president

Endavant... Gràcies, diputada. Diputada Sans, Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Hi votarem a favor.

El president

Diputada Lorena Roldán?

Lorena Roldán Suárez

Gràcies, president. A veure, ho deia el diputat que explicava aquesta proposta de resolució, el diputat Jordi Bertran, que això neix o parteix d'una compareixença on van venir a explicar-nos aquestes necessitats o les mancances que ens trobàvem en aquesta matèria. Potser nosaltres haguéssim agraït que, ja que d'aquella compareixença va sortir una mena de consens que això s'havia de legislar d'alguna manera, doncs s'hagués posat en comú amb la resta de grups per veure si podíem arribar a un text conjunt. La veritat que ens hagués agradat poder participar en aquest sentit.

Per una altra banda, nosaltres tenim dubtes de si aquesta és la fórmula que hem de fer servir per demanar al Govern que legisli sobre una matèria. Potser amb un punt de dir que entressin a legislar o fer un decret en aquest sentit, però, clar, se'ns diu tot el contingut. És cert que aquest contingut ve treballat per aquestes entitats que van venir, insisteixo, en aquesta compareixença.

Per tant, nosaltres volem donar suport perquè, a més, creiem que és una necessitat i que, realment, hem d'entrar a elaborar un decret o una normativa sobre les actuacions d'aquests grups de foc que participen en totes aquestes festes o festivitats que inclouen artificis pirotècnics, que, a més, són tan propis de Catalunya. I per tant, en aquest sentit, hi donarem suport, però insisteixo que potser el mecanisme hauria de ser un altre diferent.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Diputat Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies. Bé, jo contemplo amb perplexitat, atònit, com Junts ens intenta presentar, més aviat colar, un decret sota aparença de proposta de resolució en comissió. He de recordar-los, senyors de Junts, que no estan en el Govern i que les propostes de resolució no estan pensades per redactar decrets «porminoritzats», detallats, com si d'una proposició de llei es tractés. Amb la qual cosa, doncs nosaltres no podem votar a favor.

El president

Moltes gràcies. Diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies, president. Una mica en la línia. Efectivament, això no és una proposta de resolució, és un esborrany de decret que, potser quan tornin a estar al Govern, si és que ho tornen a estar, o quan estaven al Govern ho podrien haver fet, però, ara mateix, diria que excedeix en molt el que hauria de ser una proposta de resolució.

Però és que, a més a més, nosaltres tampoc estem d'acord que es recullin totes les propostes que es van fer arribar aquí. Hi ha algunes, d'altres no. I les propostes que es van fer arribar no totes les colles les comparteixen per igual perquè, a més a més, depèn molt també de cada municipi i de cada situació. Hi ha algunes d'aquestes mesures que, per exemple, a llocs com la ciutat de Barcelona o les grans ciutats de l'àrea metropolitana no es poden aplicar d'aquesta manera.

A més a més, com ja s'ha comentat, ahir ja es va presentar un document que sí que és el resultat d'un procés de participació amb les entitats, no?, que és aquest document que hauria de ser la base per a aquesta regulació, que és, justament, les recomanacions per a l'ús d'articles pirotècnics, de correfoc, cercaviles de foc i manifestacions festives, que no necessàriament és exactament igual, precisament, al que hi ha en aquesta proposta de resolució.

Però, bé, és que, per exemple, algunes de les qüestions que hi ha i que nosaltres hem pogut parlar amb gent que formen part de colles i amb representants de la Coordinadora de Colles de Barcelona. Per exemple, fer el recorregut previ que es proposa per eliminar tots els cotxes i sobretot els cotxes i contenidors. Això fer-ho

amb les colles amb el temps suficient és pràcticament impossible de portar a la marxa.

Deixar enceses les llums durant l'actuació. Això treu, completament també, tot l'efecte que es busca amb el correfoc i amb les bèsties. O sigui, que seria una qüestió que posaria en qüestió la tradició que és dels correfocs i de les festes del foc.

Les mesures de seguretat i autoprotecció, que són fonamentals treballar-les amb les colles. Per tant, sí, s'ha de fer un pas endavant, però ha de ser una responsabilitat compartida i treballades amb elles.

Amb el tema d'equipament i normativa. A nosaltres el que se'ns fa arribar és que alguns dels punts són excessivament rígids per posar-los a la pràctica.

Però, bé, en general és, això hauria de ser un decret, un reglament, que hauria de passar per un període d'exposició pública, que hauria de tenir un debat ciutadà i que creiem que nosaltres, com a membres de la Comissió de Cultura, que, a més a més, per molt que vulguem, segurament, no tindrem massa coneixement tècnic aterrat de la realitat de les colles castelleres i dels correfocs, crec que és millor que això no s'aprovi, i per això nosaltres votarem en contra.

El president

Endavant, diputat Bertran, perquè hi ha hagut una esmena i, per tant, per posicionar-se sobre ella.

Jordi Bertran i Luengo

En tot cas, més enllà de les possibles subagrupacions que puguin haver en tot aquest món associatiu, el que vostès van escoltar és el mateix que recollim aquí, segur que hi ha coses més encertades o menys encertades, però la voluntat nostra és que no passi el que va passar l'any 99, que tota una sèrie de persones vam haver de córrer perquè en aquell moment, amb el Govern del president Pujol, va haver un mort en un correfoc per manca de normativa.

Per tant, tot allò que les colles havien vingut exposant en altres espais, en altres moments, com podia ser en el Parlament d'aquella època, es va haver de fer a correuita perquè les administracions havien anat molt lentes, perquè va haver un

mort en una actuació d'un grup de foc. I aquell dia es va resoldre tot el que havia passat.

El mateix va succeir al País Basc quan va haver un mort, que va ser un nadó, quan va caure un artefacte pirotècnic damunt d'un cotxet. També es van anar demorant les coses i, al final, es va fer tot a correuita.

La situació que tenim ara és el que els he explicat dels cotxes. I per tant, nosaltres la defensem en el sentit d'intentar trobar aquestes fórmules de cridar l'atenció sobre aquesta situació. Ja ens agradaria que el Govern aquest fes un procés per tenir una normativa i no unes recomanacions, que és molt diferent, no?

I, en tot cas, vull posar en valor, perquè veig que avui tenim el retrovisor alguns grups, que nosaltres reconeixem errors, que n'hi ha hagut, però també posarem en valor presidents del Parlament, com el senyor Joan Reventós, o diputats com el senyor Pep Jai, o alcaldes com el senyor Recasens i el senyor Pau Nuet, de Tarragona i de Valls, perquè tenien una altra perspectiva de les coses, eh?

I per tant, nosaltres el que estem intentant és un tema que és neutre, que no hi ha una intenció política d'ideologia, sinó és de protecció i de prevenció. Evidentment, es porta aquí perquè els grups afectats vostès no els escolten. I, ahir, organitzant una roda de premsa, celebro que la...

Fitxer 12

...proposta que s'ha fet aquí, perquè els grups arran d'això, ahir haguessin d'organitzar el Departament de Cultura a una roda de premsa. Celebro que això tingui aquest efecte. I així avui m'ho han comunicat la gent que va participar en la compareixença.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies. I per tant, passem a la votació. Entenc que no hi ha votació separada.

Per tant, vots a favor?

Nou vots a favor.

Vots en contra?

Set.

Per tant, s'aprova la proposta de resolució.

Passem a la 14, que és... *(Raquel Sans Guerra demana per parlar.)*

Raquel Sans Guerra

President, vull comunicar la meva substitució pel diputat Carles Campuzano.

El president

Gràcies.

**Proposta de resolució sobre la defensa dels usos i els costums
del poble espanyol davant les pràctiques culturals foranes**

250-00603/15

La 14, que és presentada pel Grup de VOX, sobre la defensa dels usos i costums del poble espanyol davant les pràctiques culturals foranes. Endavant.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Hoy traemos una propuesta muy sencilla, muy clara y profundamente necesaria, defender lo que somos. Porque España, una de cuyas regiones es Cataluña, no es una idea abstracta ni un simple territorio, es una nación con alma, con historia y con raíces.

Y esas raíces, que nos unen desde hace siglos, están siendo atacadas, socavadas y sustituidas por costumbres ajenas, promovidas, incluso, desde las propias instituciones.

Hablo, por ejemplo, de lo que llaman «fiesta del cordero», un ritual importado, completamente ajeno a nuestra historia y a nuestras tradiciones. Mientras muchos pueblos de Cataluña siguen luchando por mantener vivas sus procesiones, sus ferias, sus romerías o sus fiestas patronales, vemos como las administraciones ceden espacios públicos, montan mataderos móviles e, incluso, declaran festivo un día propio del islam. Y lo hacen, dicen, en nombre de la convivencia.

Pero, señores diputados, la convivencia no puede ser sinónimo de rendición, de claudicación acomplejada. La nación española tiene el deber de proteger sus culturas y tradiciones. Lo que no puede hacer es permitir que poco a poco se substituyan por costumbres que no nos pertenecen.

Porque cuando un país de defender sus tradiciones, cuando sus autoridades prefieren celebrar, por ejemplo, el Eid Dhul-Hijjah o «He'ai», no sé cómo se pronuncia, que es la fiesta del cordero, en lugar del día de Santiago, lo que se está perdiendo no es una fiesta, se está perdiendo Cataluña, se está perdiendo España.

Y por este motivo les presentamos para su aprobación esta propuesta de resolución.

Mochas gracias.

El president

Moltes gràcies. Per part del Grup de Junts? Endavant.

Carme Renedo i Puig

Una jove diputada de VOX va manifestar al Ple d'aquest Parlament que Espanya és una *unidad de destino*. No va dir la frase completa, es va deixar allò de, España es una unidad de destino en lo universal. No sé si per desconeixement, per mandra o perquè fins i tot per a VOX el projecte espanyol ha perdut gas i ha perdut ambició. Aquesta proposta de resolució va en aquesta mateixa línia, fa exactament la mateixa olor de naftalina que la frase en qüestió.

Per al partit de VOX, Espanya és una construcció ideològica que exagera la seva història. L'exagera en els seus orígens, són els que converteixen un mercenari castellà com el Cid en un patriota espanyol *avant la lettre*.

L'exagera en el seu futur, com si fos immanent i destinada a sobreviure pels segles dels segles. I l'exagera també en la seva transcendència global o en la seva capacitat d'influència. També l'exagera en la seva uniformitat, una uniformitat que necessita sotmetre nacions i llengües i fa creuada, o necessita fer-la, en el tema religiós.

La idea d'Espanya de VOX és exagerada, és irreal i romàntica. És una idea que encara no ha superat el període de la reconquesta, que s'ha quedat atrapada mil anys enrere dins una mena de bombolla de sabó.

L'enemic polític d'aquesta idea d'Espanya són també i principalment les nacions catalana, basca o gallega, són les seves llengües i és la supervivència obstinada d'aquestes llengües, malgrat tots els esforços per prohibir-les, diluir-les, amagar-les, emmudir-les al llarg dels segles.

La diferència és el que no poden tolerar, d'aquí el seu afany per sacrificar-la i forjar sobre aquest sacrifici la seva sagrada unitat i uniformitat. I aprofiten el repte demogràfic per recuperar un altre vell enemic i per treure la pols a les creuades i al santoral.

Evidentment, votarem en contra de tots i cadascun dels punts d'aquesta proposta de resolució per moltes raons, però, principalment, perquè l'Espanya que vostès somien per a la majoria dels catalans és un malson.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Diputada Llop?

Lluïsa Llop Fernàndez

Gràcies, president. Només per anunciar el nostre vot contrari.

El president

Diputada Roldán?

Lorena Roldán Suárez

Sí, de manera molt ràpida, per anunciar la nostra abstenció.

El president

Gràcies. Diputada Segovia?

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Per anunciar el nostre en contra i posar de manifest la contradicció entre la preocupació del diputat de VOX per la festa del xai i tan poc per la matança dels toros.

Gràcies.

El president

Senyora Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Al Grup de VOX dir-los que potser se n'han oblidat d'alguna data que al seu partit polític li genera enyorança i que encara la voldrien tornar a posar al calendari festiu.

Des del Partit dels Socialistes, considerem que aquesta proposta del Grup de VOX i aquesta formació política vol que el país faci un viatge al passat i es situï en un temps molt remot, més enllà de 600 anys enrere.

VOX fa uns plantejaments que res tenen a veure amb les manifestacions culturals i tradicionals i amb el sentir dels catalans i de les catalanes. Fan plantejaments incompatibles amb la modernitat i no s'ajusten a la vida quotidiana de la gent, manipulen la història i estan molt lluny de la realitat del segle XXI i dels fonaments de la Constitució Espanyola del 78 i de valors democràtics aconfessionals de les administracions i dels governs.

Per tot això, votarem en contra.

El president

Gràcies. Per tant, passem a la votació.

Vots favorables a la proposta?

Un vot a favor del Grup de VOX.

Vots d'abstenció?

Dos, del Partit Popular.

Vots en contra?

La resta, que són 13.

Gràcies.

I ara els suggereixo que em diguin què volen fer. Hi ha un acte de les medalles del Parlament. Per tant, hi ha tres propostes de resolució que podríem traslladar a la propera comissió. Però això tenen la paraula vostès.

(Manuel Jesús Acosta Elías demana per parlar.) Diputat.

Manuel Jesús Acosta Elías

Jo, per la part que em toca, que he de defensar una proposta, com que soc molt tolerant, si volen, doncs ho deixem per una altra sessió.

Gràcies.

El president

Gràcies. Hi ha una de Junts, que és... *(Veus de fons.)* No, però n'hi ha dos, no?, de VOX? *(Veus de fons.)* No, no. *(Veus de fons.)* N'hi ha dos més. Tens dos més. *(Veus de fons.)*

Molt bé. Doncs, per tant, s'aixeca la sessió o com va això? Sí, no? S'aixeca. Molt bé.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT